

DZIEŃ POMORSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Ozieszy numer liczy **10 str.**

Naczelny Redaktor przyjmuje dziennie do godz. 12:45 w pol.

Wydawca: Pomorska Spółdzielnia Wydawnicza

to czkowe P. K. O. Nr 164-31

Cena numeru w Toruniu i na prowincji **gr. 20**

Korzystanie z redakcji nie zwraca

Redakcja Administracja: Toruń, Szeroka 11

Telefony Redakcji: dziennej 747, 748, telefonicznej 749.

Oddziały: Gdańsk, Kaszubski Rynek 21, tel. 214-94 — Gdynia, ul. 10 Lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, ul. Ściankiewicza 9, tel. 442. Wełherowo, ul. Gdańska 4, tel. 64, — Bydgoszcz, ul. Mostowa 6, tel. 22-18, — Inowrocław, ul. Marsz. Piłsudskiego 4, tel. 602.

Rok IV.

Toruń, środa 7 grudnia 1932

Nr. 282

Niemieckie skargi na Polskę

Raport komisji trzech — Trudna sytuacja delegacji niemieckiej

Genewa, 6. 12. (PAT). Rada Ligi Narodów na wczorajszym posiedzeniu zajmowała się jedynie sprawą mniejszości syryjskiej w Iraku. Na porządku dziennym figurowała pozatem **SPRAWA STOSOWANIA REFORMY ROLNEJ W POLSCE.**

Jak wiadomo sprawa ta została wniesiona w styczniu r. b. przez reprezentanta Niemiec, który uważał za wskazane przedłożyć Radzie kwestję, która była już o parę miesięcy wcześniej zlecona przez komitet trzech. Rada skierowała sprawę do komitetu, złożonego z reprezentanta Japonji, jako sprawozdawcy spraw mniejszościowych oraz delegatów Wielkiej Brytanji i Włoch. Po dłuższych pracach komitet opracował raport, który w ubiegłą sobotę został przekazany Radzie i który wczoraj miał być przez Radę dyskutowany.

Treść raportu została uprzednio zakomunikowana delegacjom niemieckiej i polskiej. Delegacja niemiecka zdecydowanie raport odrzuciła. Delegacja ta domaga się rozpatrzenia indywidualnego w poszczególnych wypadkach stosowania reformy rolnej w Polsce. Ta niemożliwa teza de-

legacji niemieckiej została kategorycznie odrzucona przez komitet Rady. Zdając sobie sprawę, że odrzucenie raportu, opracowanego przez trzech wybitnych członków Rady, przedstawicieli wielkich mocarstw postawi delegację niemiecką w bardzo niedogodnej pozycji moralnej i delegacja umyślnie lansowała w prasie i wśród członków innych delegacji wersję, jakoby i delegacja polska zamierzała raport odrzucić. Wiadomość ta jest absolutnie nieprawdziwa, gdyż delegacja polska mimo

pewne zastrzeżenia, które raport nasuwa, nie mniej gotowa jest przyjąć raport pod warunkiem, że uzyska on jednomyślność.

Ponieważ minister spraw zagr. Rzeszy Neurath przyjechał do Genewy o godzinie 17, i nie mógł wziąć udziału w posiedzeniu, delegacja niemiecka prosiła sekretarjat o odroczenie sprawy do jednego z następnych posiedzeń Rady. Zgodnie z tem sprawozdawca delegacji japońskiej zaproponował odroczenie, co zostało zaakceptowane.

Dziś Schleicher wygłosi ekspozé przed forum Reichstagu

Berlin, 6. 12. (PAT). Gabinet Rzeszy rozpoczął wczoraj narady nad ekspozé, które kanclerz Schleicher ma wygłosić w Reichstagu. Przez cały dzień obradowały również frakcje parlamentarne nad ustaleniem swojej taktyki wobec życzeń gabinetu. Głównym wydarzeniem dnia była konferencja premiera Schleichera z byłym prezydentem Reichstagu Goeringiem.

W międzynarodowych kołach oświadczają, że Goering w rozmowie ze Schleicherem zapewnił spokojny przebieg dzisiejszego posiedzenia Reichstagu.

W kularach parlamentarnych wyrażają

przypuszczenie, że rząd za cenę ogłoszenia amnestji politycznej mógłby uzyskać zgodę narodowych socjalistów na odroczenie Reichstagu, mniej więcej do połowy stycznia. Decyzja frakcji narodowo-socjalistycznej, która na wczorajszym zebraniu złożyła przysięgę wierności, na ręce Hitlera, trzymana jest narazie w tajemnicy.

Obiegła wczoraj pogłoska, że program gospodarczy rządu Schleichera przewiduje m. in. rozpisanie przymusowej pożyczki, bądź też nałożenie daniny majątkowej. Pogłoski te zostały ze strony międzynarodowej zdementowane.

Skandal gdański dookoła „Nocy listopadowej”

Nota polska do senatu gdańskiego

W dniu wczorajszym komisarz generalny R. P. w Gdańsku wystosował do senatu pismo, szczegółowo przedstawiające sprawę aresztowania przez policję gdańską aktorów i zabrania ich rekwizytów teatralnych sprowadzonych z Polski, a niezbędnych przy wystawianiu „Nocy listopadowej” Wyspiańskiego. Jak się okazuje, policja, zatrzymując rekwizyty

teatralne, do których należały poza bronią stare szable i szpady a nawet order, zatrzymała również trzy stare karabiny. Komisarz generalny żąda wyjaśnienia motywów podobnego postępowania policji i zastrzega żądanie odszkodowania za poniesione straty na rzecz Macierzy Szkolnej, która przedstawienie organizowała.

3000 ochotników buduje „Trójkąt heilsberski”

Antypolskie fortyfikacje w Prusach Wschodnich

Królewiec, 6. 12. (PAT). Prace nad fortyfikacją „Trójkąta heilsberskiego” są prowadzone w przyspieszonym tempie. Wedle doniesień prasy, zużyto w kilku ostatnich miesiącach 7000 wagonów cementu. Przy pracach zajętych jest stale około 3 tys. robotników. Większość robót wykonywana jest przez

ochotnicze kadry pracy, złożone przeważnie ze studentów. Osoby zajęte przy budowie fortyfikacji, składają przysięgę, że nie zdradzą tajemnic wojskowych. Kierownictwo robót budowy „Trójkąta heilsberskiego” zatrudnia jedynie osoby, do których posiada całkowite zaufanie.

We Lwowie — spokój

Wczoraj rozpoczęto wykłady na Politechnice

(o) Lwów, 6. 12. (Tel. wł.). W dalszym ciągu są prowadzone dochodzenia w sprawie ekscesów lwowskich. Aresztowani przywódcy młodzieży endeckiej odstawieni zostali do dyspozycji sędziego śledczego. Bronią ich dr. Pieracki.

Wczoraj zgłosili się do prokuratora poszukiwani przez władze kierownicy ostatnich ekscesów Macieliński i Matlachowski. Macieliński oświadczył, że o niczem nie wie i do żadnej partji nie należy. Inn. poszukiwani przez władze przywódcy eks-

cesów nie zostali odnalezieni.

Równocześnie toczą się dochodzenia przeciw osobnikom, rekrutującym się ze sfer mętów społecznych, którzy podczas zaburzeń usiłowali dokonać rabunków w sklepach. Wdrożono również śledztwo w sprawie pożaru boiska „Hasmonai”.

Zgodnie z wezwaniem rektora wznowione zostały wczoraj wykłady na Politechnice lwowskiej. Wykłady i ćwiczenia odbywają się w zupełnym spokoju. Obecnie odbywają się wykłady we wszystkich u-

czelniach lwowskich. W mieście panuje zupełnie spokój.

We Lwowie pozostaje jeszcze 700 policjantów z prowincji.

W kilku dziennikach ukazały się notatki, że ranny student Zamorski jest jedynym z przywódców Legionu Młodych.

Komenda Główna Legionu Młodych zaprzecza tym insynuacjom i oświadcza, że jeśli prasa endecka nie przestanie podobnych ataków, Legion Młodych zareaguje na tę napaść na innej płaszczyźnie.

Wysokie odznaczenie belgijskie premiera Prystora

Warszawa, 6. 12. (PAT). Wczoraj w godzinach popołudniowych w prezydjum Rady Ministrów złożył wizytę p. prezesowi Rady Ministrów Prystorowi charge d'affaires poselstwa belgijskiego w Warszawie p. Raul Tilmont. W czasie wizyty p. Tilmont wręczył wielką wstęgę orderu Leopolda I, który to order nadany został p. premierowi Prystorowi przez króla Alberta dekretem z dnia 21 listopada 1932 r.

Zaszczytne odznaczenie b. min. Zaleskiego

(o) Warszawa 6. 12. (tel. wł.) Królewskie towarzystwo historyczne w Londynie zaprosiło na członka zwyczajnego b. min. Zaleskiego. Członkami tego towarzystwa są wybitni uczeni angielscy. Cudzoziemcy zapraszani są tylko w wyjątkowych wypadkach w dowód specjalnego wyróżnienia.

Surowe kary

na surawców hec antyżydowskich w Warszawie

Warszawa, 6. 12. (PAT). W dniu 5 b. m. odbyła się rozprawa karno-administracyjna w starostwie grodzkiem Śródmieście nad zatrzymanymi w czasie manifestacji ulicznych w dniu 3 grudnia studentami. Z pośród 24 zatrzymanych osób następujące zostały skazane: Iwanowski Antoni Adam, Szymanowski Ferdynand, Orzechowski Jan, Fischer Tadeusz, Fischer Józef, Starzyński Czesław, Stopnicki Feliks, na karę po 60 dni bezwzględnej aresztu, oraz Jarecki Józef i Pruszyński Jerzy na karę grzywny 2 tysiące zł. z zamianą na 60 dni aresztu.

B. minister Knoll — adwokatem

(o) Warszawa 6. 12. (tel. wł.) B. poseł polski w Berlinie Knoll został przyjęty do palestry i zaliczony w poczet członków Izby Adwokackiej w Warszawie. P. Knoll otwiera niebawem kancelarię adwokacką.

„Czerwony wódz” w Antwerpii

Antwerpja, 6. 12. (PAT). Onegdaj wieczorem przybył tu drogą morską Trocki. Władze wydały bardzo surowe zarządzenia, nie pozwalając nikomu zbliżyć się do okrętu, na którym znajdował się Trocki. Otoczeniu Trockiego zabroniono wysiadać na brzeg. Wczoraj rano Trocki odjechał do Dunkierki.

Śmierć autora „Golema”

Berlin, 6. 12. (PAT). Zmarł tu po dłuższej chorobie znany pisarz niemiecki Gustaw Meyring, autor wielu powieści i nowel o motywach fantastycznych i okultystycznych, w pierwszym rzędzie autor „Golema”, tłumaczonego na wiele języków europejskich dalej „Gabinetu figur woskowych” i t. d. Zmarły liczył lat 65.

Jubileuszowe znaczki foruńskie

(o) Warszawa 6. 12. (tel. wł.) Ministerstwo Poczty i Telegrafów wypuszcza specjalne znaczki pocztowe z okazji 700-lecia Torunia. Znaczki ukazały się w odcinkach po 60 gr. i będą sprzedawane przez 2 tygodnie.

Niezależnie od tego ukaze się specjalna edycja znaczków z podobizną śp. Żwirki i Wigury.

Armja chińska cofa się

Cicikar, 6. 12. (PAT). Armja chińska cofa się do Khail-Laru. W armji panuje demoralizacja i nieporządek. Na czele tej armji stoi generał Su-Ping-Wen, który odmówił rokowań w sprawie wydania 250 cywilnych zakładników zatrzymanych przez wojska chińskie po zbombardowaniu Khail-Laru.

Według ostatnich wiadomości, armja chińska przeszła wczoraj na terytorjum sowieckie posuwając się wzdłuż linii kolejowej wschodniochińskiej.

Niesamowite popisy powietrzne

Durban (Połudn. Afryka w Natalu), 6. 12. (PAT). Pewien lotnik wyskoczył ze spadochronem z aeroplanu, wznoszącego się na wysokości 17300 stóp. Ten amator silnych wrażeń odbył przelot, który trwał 20 minut, zupełnie omyślnie i wylądował między dwoma drzewami. W czasie przelotu palił papierosy i jadł iskropy, aby utrzymać się w pogodnym nastroju.

Katastrofa łamacza lodów na morzu polarnym

Moskwa, 6. 12. (Pat). Na Białym Morzu zatonał sowiecki łamacz lodów nr. 9 z 39 ludźmi załogi. Ekspedycja ratunkowa trafiła w odległości 60 km na północ od rchangielska na szalupę z 8 marynarzami łamacza lodu. Marynarze ci byli martwi, ginęli oni prawdopodobnie z mrozu i wynerpania. Los pozostałych członków załogi jest nieznany.

O męski stosunek do życia

Przemówienie prezesa W. Sławka na Walnym Zjeździe Związku Legionistów

Jak wczoraj donosiliśmy, — w czasie odbytego w ub. niedzielę dorocznego Walnego Zjazdu delegatów Zw. Legionistów wypowiedział prezes Bezp. Bloku i jednocześnie prezes Zw. Legionistów p. płk. Sławek przemówienie, którego treść posiada załącznika w obecnej chwili niezmienne doniosło znaczenie. Mowę p. prezesa Sławka podajemy poniżej:

(Przyp. Red.)

— Mówimy o sobie, żeśmy pierwsi stanęli do walki o Niepodległość Polski, że byliśmy tą grupą ludzi, która się na tę walkę zdecydowała wcześniej, niż inni.

Chciałbym, aby każdy z nas z osobna przed samym sobą postawił pytanie: — czy gdyby nie było Legionistów, gdyby nie było Związku Strzeleckiego gdyby nie było tej roboty zapoczątkowanej przez kogo innego, czy on sam na własną rękę, tę wojnę trzem zaborcom potrafilby wypowiedzieć?

Każdy z nas był tym, który przyłączył się do jakiejś pracy zapoczątkowanej już przez kogoś innego. Tego, kto naprawdę był awangarda, prowadząca do walki. Być może, że nasza przewaga, naszą zasługą w porównaniu do innych będzie to, że myśmy się pierwsi zdecydowali pójść za Tym, kto był przez całe swoje życie w pierwszym szeregu. I pociągnęły nas zarówno Jego dążenia. Jego myśli, jak i ten związek organizacji, która On stworzył.

Może to jest trudne do zrozumienia. Ale jest tak zwykle, że do myśli podniesionej i do pracy zapoczątkowanej przez gromadkę ludzi, przyłączają się dopiero później coraz to szersze, coraz to nowe szeregi.

Dziś rola nasza polega na tem, iż pragniemy i mamy obowiązek zostać po sobie Polskę silną, opartą o cały naród: nie o garstkę „szaleńców“, ale o zrozumienie i wolę całego narodu. Rola nasza z konieczności polegać musi na tem, abyśmy ku myślom tendencjom i działalności tego związku, którym byliśmy, zdołali pociągnąć cały naród.

Mamy wychowywać społeczeństwo musimy troszczyć się o to, aby mieć wpływ na aparat państwowy.

Tutaj chciałbym, żebyście, Kolegdzy, wszyscy zastanowili się nad jednym bardzo ciekawym, bardzo ważnym pytaniem, jakie w tej dziedzinie staje od razu przed nami. A mianowicie: — Państwo powstało w warunkach, kiedy idee i zasady demokratyczne triumfowały i jedna z tych zasad jest nie co innego, jak oparcie o arytmetykę, o liczbę głosów, która decyduje o ustroju, o tem, co się w Państwie ma dziać.

I tutaj zechciecie sobie, Kolegdzy, przypomnieć, że my, środowisko legionowe, nawet łącznie z POW, staliśmy w tem społeczeństwie liczebna mniejszość i to tak małą, że w oparciu o tę arytmetykę głosowania tego wpływu i tej podstawy, tego prawa rządzenia Państwem nie mieliśmy.

Jeżeli jesteśmy mniejszością, to jako mniejszość moglibyśmy rządzić większością przy pomocy teroru, systemem dyktatury, dyktatury niesłuchanie gwałtownej, niesłuchanie ostrej.

To jest jeden system. Systemem dyktatury można rządzić. — zdaje mi się jednak, że tendencją takich między nami otwarcie nikt nie wypowiada, jakkolwiek z rozmów z wieloma kolegami mogłem wnioskować, że koledzy często mają pretensje, czyto do rządu czy do czynników w Polsce bardziej decydujących, że coś „nie zostało nakazane“, że to „trzeba nakazać“.

Nakazać można ale trzeba się uciekać do środków teroru, środków represyj, do środków, które pod względem skuteczności będą zawodne i będą prowadziły nie do czego innego, jak do zabicia w społeczeństwie inicjatywy, wartości, pewnej radości

życia i zdolności borykania się z losem. Dyktatura i terrorowanie prowadzi do tego, że społeczeństwo przestaje być społeczeństwem a staje się popędzanym stadem. Ponieważ nie leży to na linii ani naszych tendencji ani zamiarów, ani chęci, musimy ten system rządzenia Państwem odrzucić.

Jeżeli odrzucamy zarówno dyktaturę, jak i teror, jako formy rządzenia Państwem, to musimy szukać sposobów innych. Te inne sposoby leżą właśnie na linii przelania w szersze środowiska, środowiska poza nami będące, tych tendencji i wartości, które w sobie mamy i w sobie cenimy.

Ktoś z legionistów — nie wiem tego kto, — zrodził pomysł o 4-ej, czy 18-ej brygadzie. Pomysł nie był inteligentny. Był bardzo chybiony, albo wiem nigdy nie zdołamy w człowieku rozbudzić lepszych instynktów i lepszych uczuć, jeżeli bedziemy do niego podchodzili z tonem mniej lub więcej wyraźnej pogardy. W tem jest jakieś zamykanie się w sobie i jakieś odgraniczanie się od reszty społeczeństwa.

Proszę Kolegów, napewno będziemy mieli w naszym otoczeniu ludzi o różnych wartościach charakteru, o różnych powiedzmy kwalifikacjach moralnych. Naturalnie, — jesteśmy obozem rządzącym. Naturalnie, — dużo wszelakich typów będzie się do nas pchało, dlatego, że można jakąś pieczęć

swoją pieczęć. Tego rodzaju jednostki musimy od siebie odpędzać. Natomiast nie ulega żadnej wątpliwości, że naród ma zdrowe czucie, że ma dość dużą ilość jednostek o moralnej wartości. Dlatego ten niemadry zwrot o 4-ej brygadzie jest niemadrym zwrotem. Nie powinniśmy ludzi od nas oddalać, natomiast musimy zrobić wszystko, aby ten lepszy element w Polsce z naszą tradycją, z naszym myśleniem, z naszą gotowością służenia sprawie państwowej jaknajbardziej związać. To jest ta nasza metoda rządzenia narodem i rządzenia państwem bez uciekania się do teroru i bez uciekania się do dyktatury.

Wśród kolegów zbyt często slyszalem dość niechętnie odzywianie się o Bloku. Jabyim apelował do wszystkich kolegów — nim na pogardliwy stosunek do tej pracy ktokolwiek zacznie się ważyć, — żeby przedtem przemyślał to, co w tej chwili starałem się przedstawić.

Mamy napewno w pokoleniu, w którym żyjemy i działamy, dużo zadań, które spełnić musimy. O jednym z nich jeszcze wspomnę.

Spółeczeństwo w latach swego dzieciństwa rozwijało się w atmosferze niewoli. Wprost nauczyło się ustępować wobec trudności. Tych ludzi musimy nauczyć, musimy im pokazać, że można trudnościom stawiać czoło.

Przyszedł okres ciężki, okres kryzysu gospodarczego, okres, gdzie naprawdę życie ludzi kijem po łbach wali. Proszę kolegów, w tej sytuacji i warunkach widzimy wszędzie nakoło placzące niuńki, — wszędzie jęk, bezradność... Ręce opadają, bo z tym gatunkiem ludzi, którzy umieją tylko płakać, nigdy nikt zwycięstwa nie odniósł.

Niech niuńki płaczą po katach, jeżeli nie mądrzejszego wymyślić nie potrafią. My jednak reprezentujemy pewien hart i charakter: — musimy umieć walczyć, — płakać sami nie będziemy. Musimy umieć w tych warunkach stać się ośrodkiem ciężkości i hartu, który przetrzymał Szczygiorno i Havelberg i który potrafi przetrzymać i dzisiejsze, może czasem, „głodowanie“.

Proszę Kolegów, w trudnościach dzisiejszego kryzysu trzeba widzieć w pierwszym rzędzie — poza ekonomicznymi i gospodarczymi przyczynami, — w ogromnym stopniu także skutki psychicznego nastrojenia. Ludzie boją się o te jakieś dolary, czy złote, które pochowali w pończochach, — boją się wszystkiego i o wszystko, aby tylko czegoś nie stracić. Niech się dzieje co chce, oni zawsze będą stekali, będą plakali i pieniądze trzymali albo w pończochach, albo w bankach szwajcarskich.

Na tych ludzi będziemy patrzyli jak na niuńki stekające po katach. Ale nie powinniśmy pozwalać, by społeczeństwo zarażało się ich nastrojeniem, przeciwnie, musimy je ożywić i natchnąć naszym męskim stosunkiem do życia.

„Miłosierdzie“ hooverowskie dla Polski

Nasze długi amerykańskie

W związku z palącą obecnie sprawą długów Polski w Ameryce zamieszczamy „Gazeta Polska“ wyczerpujący artykuł, omawiający szczegółowo należności polskie za „miłosierne“ mleko skondensowane, odzież i inne „dobrodziejstwa“ amerykańskie.

„Gazeta Polska“ pisze:

Nota Stanów Zjednoczonych, odpowiadająca na demarche ambasadora Filipowicza, zawiera następujące zdanie: „Co się tyczy odroczenia raty długu płatnej 15. 12. — „to nie jesteśmy w posiadaniu żadnych faktów, które mogłyby być przedstawione Kongresowi dla przychylnego rozpatrzenia“.

Jakie są te fakty, jakie są nasze racje?

Oczywiście istnieją przedewszystkiem racje ogólne — znane przez cały świat, które dotyczą także i Polski.

Lecz prócz powyższych, ogólnych, (działających oczywiście, także i w stosunku do Polski powodów) — są jeszcze szczególne, nasze własne racje.

Pierwszą racją jest obliczenie i oprocentowanie naszego długu.

Drugą — jest moment zawarcia umowy.

Trzecią — stosunki handlowe między Polską i Stanami.

Czwartą — jest polityka finansowa Polski.

Piątą wreszcie są cele, na jakie zaciągnięty został dług polski.

Dług polski w Stanach powstał — podobnie, jak długi innych państw — choć nie identycznie. Mianowicie w r. 1919, jako szef misji Rządu, znalazł się w Ameryce p. Arct i zakupywał wedle poleceń z Warszawy — mąkę, zboże, tłuszcz, papierosy, oraz ekwipunek wojskowy — derki, koce, siodła, zaprzęgi. Głównymi sprzedawcami byli: ministerstwo wojny Stanów, wyprzedające „demobil“, oraz „Grain Corporation“, instytucja podobna do naszych. W zakupach tych ustalono cenę i płacono skryptami dłużnymi Rządu Polskiego. Nie ustalono natomiast żadnego terminu, ani formy spłaty, ani oprocentowania tej towarowej pożyczki.

Potem — już w r. 1924 przedstawiciele Polski i Stanów Zjednoczonych zasiadli za stołem, aby się co do spłaty tego długu porozumieć. Zaczęto liczyć. Ustalono przedewszystkiem sumę długu na 159 milionów 666 tysięcy dolarów,

oprocentowanie ustanowiono bardzo wysokie, skutek „...tendencji fiskalnych“ Ameryki i polskiej skwapliwości do porozumienia.

Po doliczeniu procentów dług Polski wynosił 206 milionów dolarów długu, od których Polska płaci obecnie rocznie 6 milionów dol. procentów. — Włochy płać 2 miliony 500 tys. dolarów procentów rocznie od długu wynoszącego dwa miljarde dolarów(!)

Płacimy procenty dwa zgórą razy większe od długu dziesięć razy mniejszego.

Teza amerykańska głosi, iż wysokość spłat winna być zastosowana do zdolności płatniczej dłużnika. Przykłady wskazują, że obrachunek długu polskiego był zrobiony z pominięciem tej zasady.

Drugą racją jest moment zawarcia umowy. Rok 1924. Przed Włochami i Francją. Czemu tak wcześniej? Niewątpliwie nie na życzenie strony polskiej, lecz na życzenie Stanów. Cóż im na tem zależało? Zależało jednak. Zależało nie na sumie, lecz na precedensie.

Czy należy nadal traktować gorzej partnerów, którzy zawarli umowę wcześniej, niż tych, którzy ją zawarli później; tych, co wykazali więcej dobrej woli, niż tych, którzy jej wykazali mniej?

Trzecią polską racją jest bilans handlowy między Stanami Zjednoczonymi i Polską. Czemu Polska może opłacać swoje długi Stanom? Złotem? Ależ Polska jest krajem, który nie miał złota w chwili powstania, który je na podkład własnej waluty pożyczył (pożyczka stabilizacyjna). Polska może płacić tylko towarami. Tymczasem bilans handlowy między Stanami Zjednoczonymi i Polską w okresie 1924—1931, zamyka się saldem dodatkiem 1.996 milj. złotych na korzyść Stanów. Wierzyciel, Stany Zjednoczone, korzystają na rynku polskim z wszelkich preferencji, jakich Polska udziela sąsiadom. Polska — dłużnik nie korzysta na rynku amerykańskim z żadnych udogodnień.

Czwartą racją polską jest najważniejsza.

Polska prowadziła i prowadzi politykę finansową nie uderzającą niczem w interesy wierzyciela lub zagranicznego sprzedawcy w Polsce. Nie zaprowadzono morderców. Nie zadekretowano ograniczeń dewizowych. Nie zatrzymano żadnym środkiem prawnym należności obywatela ame-

rykańskiego w Polsce. Nie obniżono waluty.

W ciągu półtora roku od niemieckich układów o Stillhalten i od niemieckich ograniczeń walutowych, Polska nie sprawiła najmniejszego uszczerbku tym, którzy w niej ulokowali swoje kapitały. Dała im swobodę wycofania się i czas na to. Uczyniła to kosztem największych ograniczeń. Budżet ścięto o 1/3 mimo, iż był to budżet niski, mniejszy niż budżet zbankrutowanego New Yorku. Polska jest jedynym krajem dłużniczym, który nie ograniczył swobody ruchu kapitałów, nie zmuszał nikogo siłą do pozostania na jej terenie. Polska uczyniła to bez niczyjej pomocy.

Wreszcie piątą i ostatnią racją polską

Na jakie cele został zaciągnięty dług? Polska leżała w gruzach i zgłiszczach wskutek wojny, którą napewno nie ona wywołała, za którą napewno nie ona ponosi odpowiedzialność. Głód, który pustoszył Polskę, choroby, które ją niszczyły — to było dzieło cudzych rąk i cudzej woli. Zboże zasiane i zebrane polskimi rękami zabierali obcy za kwity rekwizywne. Gros długu Polski to nie pociski — to mąka. To nie była pożyczka wojenna, lecz głodowa.

Pomoc Stanów ocaliła w Polsce życie niejednemu głodnemu dziecku i nie można pomocy tej uważać za spekulację. Nie można również negować ważności układów raz zaciągniętych i ratyfikowanych. Nie można stać na stanowisku jednostronnej ich rewizji. Ale również niesposób — nalać z pustego. I to jest ta jedyna racja, stanowiąca istotną vis major. Jeśli więc mimo wszelkich argumentów Stany będą żądały grudnia spłaty — wtedy zapewne wypadnie im zapłacić tyle — wiele w danym dniu i o danej godzinie, będzie można jeszcze z kieszeni wytrząsnąć.“

Bullerjahn uwolniony

W toczącym się od trzech tygodni wielkim procesie o szpiegostwo trybunał Rzeszy w Lipsku wydał wyrok uwalniający byłego kierownika nadreńskich magazynów przemysłowych, Bullerjahn, oskarżonego o współdziałanie w zdradzie tajemnic wojskowych i przemysłowych, a skazanego na 15 lat ciężkiego więzienia, z której to kary odsiedział już 7 lat.

„Uprowadzenie” Hitlera

Tajemnica sleepingu pod Jena

O wypadkach tajemniczych, które się rozegrały w nocy z 29 na 30 listopada w sleepingu Monachjum — Berlin, a których bohaterem był Adolf Hitler, pisze „Vorwärts” co następuje:

We wtorek wieczór „Wódz” postanowił udać się do Berlina na rokowania (z Schleicherem — przyp. Red.). Po krótkich przygotowaniach wsiadł wraz z pułkownikiem Böhm'em do pociągu i wydawczy rozporządzenie, by go przed Berlinem obudzono udał się do przedziału sypialnego.

„O godz. 5 min. 22 rano pociąg zatrzymał się na stacji Jena. W wagonie sypialnym wszyscy spoczywali w głębokim śnie, gdy nagle w korytarzu dały się słyszeć głośne kroki i szorstki głos mężczyzny. Ktoś zaczął bić pięścią w drzwi przedziału, w którym znajdował się Hitler. Po paru sekundach Hitler ukazał się we drzwiach i rozpoznał w dobijającym się do jego przedziału nie kogo innego jak — prezydenta Reichstagu Goeringa.

„Hitler, który obawiał się widocznie wypadku — odetchnął z ulgą, a Goering błyskawicznie poinformował go, że nie powinien(?) jechać do Berlina i rokować ze Schleicherem lecz musi(?) udać się wraz z nim do Weimaru, gdzie już go oczekuje Goebbels.”

„Wódz”, zadowolony, że nie gorszego nie zaszło, zakończył pospiesznie toaletę a zaspany Böhm poszedł za jego przykładem.

Pociąg odjechał ze stacji Jena z kilkuminutowym opóźnieniem — bez Hitlera i Böhma.

W Berlinie zaś oczekiwali wodza na stacji Strasser i Frick... Któż opisze ich zdumienie, gdy podróżni kolejno opuszczali pociąg a — ani śladu Hitlera, ani Böhma! Czemprejdy pospieszyli do hotelu i telefonicznie dowiedzieli się wreszcie, że Goering napadł na wodza nocą w Jenie i uwięził go do Weimaru, gdzie wraz z Goebbelem począł go „obrabiać” we wręcz przeciwnym kierunku — przeciw Schlei-

cherowi!”

„Wściekli — rzucili się Frick i Strasser do auta i popędzili z szybkością stu kilometrów na godzinę do Weimaru.

Jak wiadomo w Weimarze, Hitler oświadczył, że będzie „walczył dalej, choćby świat był pełen djabłów”(I) „Völkischer Beobachter” zaś na powitanie gabinetu Schleichera krzyczy w niebogłosy: „Wieder eine Regierung gegen den

Willen des Volkes! (Znowu rząd przeciw woli ludu!) „Keine Tolerierung des Schleicher — Kabinetts durch die N. S. D. A. P.” i t. p.

Jak z powyższych „rewelacji” wynikałoby, że w partii Hitlera zarysowuje się rozłam, którego szampańskim epizodem było „porwanie” Hitlera. Poważniejsze epizody jednak można przewidywać przy najbliższym otwarciu Reichstagu.

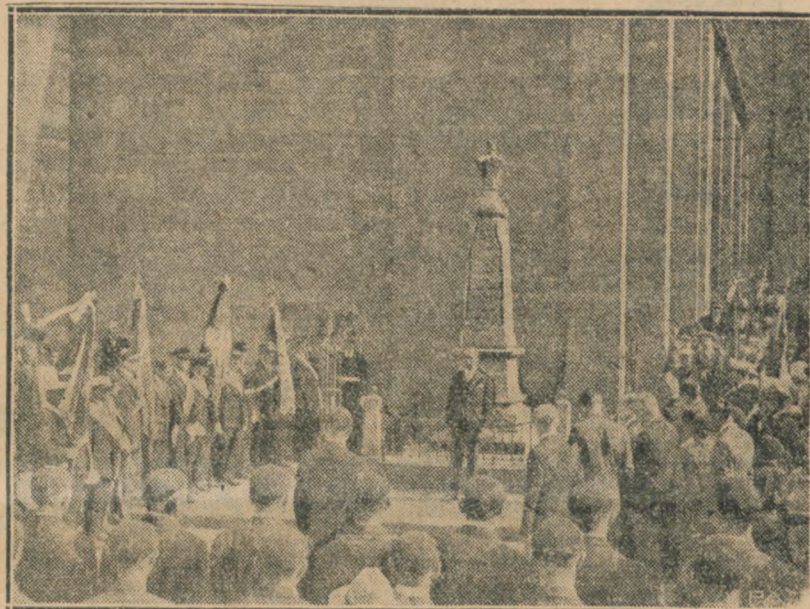
Borah proponuje jeszcze jedną konferencję

Specjalny korespondent „Le petit Journal” w Stanach Zjednoczonych wykrył wiadomość z senatorem Borahem. Korespondent zapytał, jakie są widoki rewizji, względnie anulowania długów. Senator Borah odpowiedział, iż trzeba, aby Europa zrozumiała, iż Stany Zjednoczone nie są bynajmniej skłonne do uczynienia jakichkolwiek koncesyj, ani co do terminu płatności, ani co do anulowania długów. Dla amerykańskiej opinii publicznej kwestia długów oraz kwestja rozbrojenia są nierozdzielnie związane.

Na zapytanie dziennikarza, w jakiej formie kwestja długów wypłynęła na porządek dzienny, Borah oświadczył, że należałoby w tym celu zwołać międzynarodową konferencję, jednak konferencja ta nie powinna zajmować się wyłącznie kwestją długów.

Co do projektu Hoovera redukcji o jedną trzecią sił zbrojnych, Borah zaznaczył, iż według jego mniemania jest to niewystarczające. Należałoby przeprowadzić redukcję znacznie większą.

Uroczystości strzeleckie w Alzacji

W Ensisheim w Alzacji odbyła się uroczystość strzelecka, na którą przybył konsul R. P. w Strasburgu p. Lechowski oraz generalny sekretarz arcybiskupa ze Strasburga Mgr. Douvier. Ksiądz Douvier przywiózł błogosławieństwo ks. biskupa, a po uroczystej Mszy św. wygłosił kazanie poświęcone życiu i dziełu Marszałka Piłsudskiego, Uroczystość, w której wzięła tłumnie udział emigracja polska oraz ludność francuska przyczyniła się wydatnie do zacieśnienia przyjaźni polsko-francuskiej.

„Bo rząd sowiecki potrzebuje pieniędzy...”

List otwarty Miss Clyman do wiceprezydenta GPU. Jagody

Rosyjska korespondentka „Daily Express” została wydalona z Rosji za artykuł o rządzie sowieckim, ogłosiła obecnie we wspomnianym dzienniku list otwarty do Jagody, wiceprezydenta GPU, będącego równocześnie członkiem prezydium rosyjskiej partji komunistycznej. List ten zawiera m. in. następujący ustęp:

„Czy może Pan zaprzeczyć, Panie Jagoda, że w tej chwili posiada Pan 200.000 więźniów, przeważnie inżynierów, adwokatów, księży i innych osób z pośród byleję inteligencji, którzy na robotach przymusowych muszą budować kanał do Białego morza w Karelii? — Czy może Pan zaprzeczyć, że w zimie 1929 wygnal Pan 35.000 rodzin kulaków z południowej Ukrainy w okolice polarne? Ludzie ci nie

otrzymali tam ani dostatecznego pożywienia ani odzieży, tak, że tysiąc z nich umarło na tyfus? Czy może Pan zaprzeczyć, że wszystkie miasta w północnej Rosji, jak Hibinagorsk, Kondolatska, Newastroj i Murmańsk wybudowane zostały przez więźniów, skazanych na ciężkie roboty? Czy może Pan zaprzeczyć, że w swoim czasie GPU zabierało matkom karty chlebowe, że dzieci 8-miesięczne nie miały mleka i że robotnicy w wielkich rosyjskich ośrodkach przemysłowych muszą odżywiać się tylko kartoflami i chlebem razowym? Aresztował Pan stare kobiety, by odebrać im ostatni diament albo złotą bransoletę, „bo rząd sowiecki potrzebuje pieniędzy”. — Czy może Pan zaprzeczyć, że każdy cudzoziemiec jest w Rosji śledzony, że nasze

Za 30 lat Polska będzie potęgą mocniejszą od Niemiec

Dziennik czeski o stosunku Niemiec do Polski

„Ceské Slovo” w nr. 325 z 26. 11. br. zamieszcza następujący artykuł p. t. „Niemcy i Polska”.

„Na zaproszenie syndykatu dziennikarzy czeskich wygłosił w dniu 23. 11. b. r. nadradca czeskiej Agencji Telegraficznej Dr. Hoffmann z Pragi referat na temat „Prasa w Niemczech”. Prelegent, który bawił dłuższy czas w Berlinie, miał sposobność poznać dzisiejsze Niemcy, potrafił znakomicie scharakteryzować dziennikar-

stwo niemieckie. Mówiąc o współczesnej prasie niemieckiej, wyraził się dr. Hoffmann, że jedną z główniejszych jej cech jest nerwowość, będąca odbiciem nastrojów, panujących w narodzie niemieckim. Nerwowość tę tłumaczył prelegent w sposób bardzo znamienity. Naród niemiecki, zawiedziony w swoich marzeniach o władaniu nad całym światem i zdegradowany po wojnie światowej do roli winowajcy i burzyciela pokoju, pragnąłby za wszelką

Nowy wiceprezes N. I. K.

Naczelnik Wydziału Personalnego NIK. p. Stanisław Okoniewski mianowany został wiceprezesem NIK. Na zdjęciu naszym podajemy podobiznę nowego prezesa NIK.

Całem sercem!

Witam nowe piśmo polskie za kordonem

Pogranicze niemieckie, które dotychczas posiadało tylko polski tygodnik w formie dodatku do „Gazety Olsztyńskiej” otrzymało dnia 1 stycznia 1933 r. swój własny dziennik. Wydawcą go będzie pod nazwą „Głos Pogranicza i Kaszub” wydawnictwo „Nowiny” w Opolu. Nowe piśmo znajdować się będzie pod redakcją p. Łan-gowskiego, naczelnego redaktora „Nowin” i „Nowin Codziennych”. Na pograniczu w Złotowie powstaje filja redakcji opolskiej.

Należy zaznaczyć, że równoległe z rozwojem organizacji polskich na pograniczu rozwijało się, choć powoli, także polskie czytelnictwo. Organizacje te nabrały tam obecnie takiej sprężystości, że mocno daje się odczuć brak własnej gazety. To też zapowiedź wydawania „Głosu Pogranicza” i „Kaszub” ludność polska tych terenów wita z zadowoleniem i radością.

Powyższy fakt jest objawem dojrzałej reorganizacji prasy polskiej w Niemczech. Obecnie bowiem w Herne, w Westfalii, wychodzą dwa piśma dla wychodźstwa polskiego: „Dziennik Berliński” dla środkowych i „Naród” dla zachodnich Niemiec. Wydawnictwo „Nowiny” w Opolu, obejmujące Śląsk niemiecki, niebawem rozszerzy swój zasięg wzdłuż całego pogranicza aż do Kaszub bytowskich. „Gazeta Olsztyńska” obsługiwać będzie wyłącznie Prusy Wschodnie.

Rozbrojenie samolotów

Wojskowe fabryki prochu w Hiszpanji przystąpiły do wypróbowania wynalazku nowego materiału wybuchowego, zdolnego do przebięcia stref o niskim ciśnieniu atmosferycznym bez utraty siły wybuchowej. Doświadczenia dały wyniki pozytywne. W ten sposób główną trudność w kwestji ostrzeliwania samolotów na wielkich wysokościach byłaby pokonana. Wynalazcą jest dyrektor laboratorium wojskowego pułkownik artylerji Juan Apreno Luque.

listy są czytane a rozmowy telefoniczne podsłuchiwane? Czy może Pan wreszcie zaprzeczyć, że podczas terrorku w latach 1930-31 prze-lał Pan tyle krwi, iż własni przyjaciele Pańscy byli oburzeni?”

Szopka pomorska Gościnnie występy Curtiusa w Ameryce

Były minister Spraw Zagranicznych Rzeszy Curtius wygłosił odczyt w Nowym Jorku w towarzystwie „Ligi Wychowania Politycznego Młodzieży”. Odczyt dotyczył Pomorza polskiego. Curtius zaatakował m. in. Paderewskiego z powodu złożonego przez niego na ostatnim bankiecie oświadczenia, twierdząc, że Pomorze historycznie oddawna należy do Niemiec, gdyż odstąpione zostało Niemcom przez królów polskich(?) Następnie Curtius wyraził przekonanie, że obecny stan rzeczy jest niemożliwy do zniesienia i że Niemcy zamierzają domagać się rewizji tego stanu na drodze pokojowej(!)

Bezpośrednia przyjaźń angielsko-francuska

W rozmowie z redaktorem „Le Temps” b. prezydent republiki Doumergue zaznaczył, iż przekonał się w czasie swego ostatniego pobytu w Londynie o wielkiej sympatji Anglików dla Francji, przyczem podkreślił, iż nigdy dotychczas nie miał okazji odczuć w sposób tak bezpośredni i szczerzy przyjaźni angielskiej. W czasie przyjęcia u króla w dłuższych rozmowach z ks. Walji jak również z innymi osobistościami świata oficjalnego panowała zawsze atmosfera wielkiej lojalności. W Londynie panuje opinia, że jeżeli nawet między Francją a Wielką Brytanią zachodzą niekiedy różnice poglądów na pewne kwestje, to pomimo to ścisła współpraca powinna zawsze charakteryzować wzajemne stosunki.

Bilans prohibicji w St. Zjednoczonych

Federalny urząd prohibicyjny wydał sprawozdanie za pierwsze półrocze r. b. Na mocy billu Volstead'a zostało oskarżonych o przekroczenie ustaw o prohibicji 17 902 osoby, z których 1816 uwolniono. Ogólny wymiar kar dla osadzonych wynosi 5500 lat więzienia. Grzywny sięgają sumy 1.715.000 dolarów. Skonfiskowano zaś w tym czasie 4 i pół miliona litrów piwa i 2½ miliona litrów innych napojów alkoholowych.

Sobowtóry filmowe

Życie sobowtóra wisi na włosku

Jest ich cała armia. Nie znają upojenia sławy, obce im są zaszczyty. Pozostają zawsze bezimienni. Jedyną rekompensatą za poniesione wysiłki, za narażenie życia często, są pieniądze. Bo wynagrodzenie ich jest bardzo poważne, często nie mniejsze, niż znanej gwiazdy pierwszej wielkości.

Nic dziwnego. Ileż razy życie sobowtóra wisi na włosku, kiedy w szalonym wirze nad przepaścią, pędząc samochodem z szybkością 100 km. na godzinę, ryzykuje rozstraskanie się na miazgę? Ileż razy struchlały widz przyryka ze zgrozą, oczekując na śmierć niechybną cowboya, którego poniósł rozszalały koń!

Jeden z najświetniejszych dublerów Hollywood, Josuah Sheld, opowiada ciekawe szczegóły ze swojej kariery filmowej.

— Urodziłem się w cyrku wędrownym w jednym z zachodnich stanów. Od dziecka pamiętam pochylone nad sobą twarze komicznie pomalowane i wykrzywione. Matka moja była komiczką ekscentryczną, ojciec kłownem, a wuj — człowiekiem — szkieletem. W takim towarzystwie wrażliwym. Było to w czasie, kiedy kino coraz poważniejszą konkurencję robiło wszelkim innym widowiskom. Interesy cyrku szły coraz gorzej. W końcu trzeba było rozwiązać trupę i każdy próbował szczęścia na własną rękę.

— Udało mi się dotrzeć do Hollywood i statystować w filmie cowbojskim. W scenie, kiedy sławny amant musi skoczyć na konia w szalonym galopie, aby pospieścić z ratunkiem swojej narzeczonej, reżyser zaczął się wściekać. Scena wypadła blado, nikt, nawet z dobrych jeźdźców nie mógł zrobić tego efektownie. Wtedy to ja wystąpiłem z tłumem i zaoferowałem swoje usługi. Powiodło mi się znakomicie. Amant oglądając później film, był zdumiony „swoim” wyczynem na koniu, ja zaś utwierdziłem się w szeregu dublerów.

Fotografowanie przez mury i mgłę

Grupa chemików z fabryki płyt fotograficznych w Ilford (Anglia) dokonała wynalazku, który będzie zwrotnym punktem w fotografii. Mianowicie spreparowana zostaje płyta fotograficzna tak czuła, iż umożliwia ona dokonywanie zdjęć na wielkie dystanse, co sprowadzi przewrót w dotychczasowych metodach używania aparatu fotograficznego dla celów astronomicznych np. militarnych etc. Nowa płyta sporządzona jest z masy chemicznej szczególnie czułej na działanie promieni ultraczernych. Poza tym dzięki tej właściwości płyty można dokonywać zdjęć bez światła, w nocy, podczas gęstej mgły.

— Są, oczywiście, między nami i kobiety. Ale w pewnych wypadkach nie każda kobieta może się ważyć na szaleńcze wyczyny. Tak np. w filmie „Kochaj mnie dziś” z Chevalier i Jeanette Mac Donald, w scenie kiedy Jeanette dosiada szalonego wierzchowca, początkowo zastępowała ją kobieta, w końcu jednak i ta dublerka nie mogła dać sobie rady i trzeba było przebrać za Jeanette młodą i zgrabnego cowboya, który świetnie wyglądał w blond peruce i amaronce.

— W filmie „Dr. Jekyll i Mr. Hyde” pamiętamy wszyscy ostatnią scenę, kiedy Hyde skacze, wybijając oszklone drzwi. Reżyser zaangażował do tego dublera-akrobata, chcąc przytem zastąpić szkło podobną substancją karmelową, nie mogącą szkła leczyć aktora. Akrobata jednak odmówił, kazał tylko zdjąć szkło w jednym z trzdziestu kwadratów drzwi i skoczył tak zgrabnie, że trafił głową właśnie w ten pusty kwadrat, tłukąc resztę, ale nie robiąc sobie żadnej krzywdy.

Ku czci kolonizatora polskiego Stefana Rogozińskiego

W tych dniach przypadła 50 rocznica wyruszenia do Kamerunu polskiej wyprawy naukowej pod kierownictwem Stefana Rogozińskiego. Wyprawa ta miała na celu nie tylko wzbogacenie polskiego dorobku naukowego, nie tylko by do-robek ten przeszedł do potomności, jako zdobycz polskiej wyprawy naukowej, ale miała również na celu odkrycie i zdobycie szmaty ziemi afrykańskiej dla założenia tam niezawisłej kolonii polskiej. — Na zdjęciu naszym widzimy faktorję założoną przez Rogozińskiego na wybrzeżu kameruńskim oraz podobną p. Rogozińskiego.

300 jeńców wojennych

w sercu Sahary

Sensacją dnia w Madrycie są rewelacyjne wieści o trzystu wojskowych, Hiszpanach, z generałem Silvestre na czele, którzy uważani byli za poległych pod Annual w walce z rifenami przed jedenastu laty. Okazuje się tymczasem, że są oni więzieni przez szereg tuaregów wśród dzikich skał Sahary.

Pierwszą wieść o tych jeńcach wojennych, których odyseja przypomina czasy wojen pirackich i handlu niewolnikami, przwiózł do Hiszpanji uciekinier z ob. rifenów. O tragicznym losie żołnierzy z pod Annual opowiada on na łamach prasy madryckiej.

Było to w czerwcu 1921 r., gdy Esposito pracował przy budowie mostu, łączącego Laracobe z Auen, w krainie rifenów. Miernictwo robót spoczywało w rękach inżynierów wojskowych. Od frontu Abd el Krima było dość daleko, tak, iż nie nie zapowiadało niebezpieczeństwa, gdy nagle na bezbronną osadę robotniczą napadli Arabowie i uprowadzili dwudziestu dwóch

robotników i żołnierzy, dwie kobiety i czworo dzieci. Karawana jeńców zatrzymała się nazajutrz w Ben Juniaguel, będącym pod rządami okrutnego szejka Pajartito. Tegoż dnia kobiety i dzieci zostały zamordowane. Jeńców popędzono dalej na wschód, w głąb Sahary. Wraz z kilkoma „przechwyconymi” po drodze żołnierzami hiszpańskimi: grupa ich sięgała już trzystu głów.

Zmudna podróż wśród piaszczystych wydm po bezbrzeżnej pustyni trwała przebiegiem do głównego sztabu rifenów — Al Riffi, szło miesiąc. Wreszcie karawana przybyła. Jeńcy hiszpańscy zostali tam dziewięć tysięcy uzbrojonych tuaregów. Na czele tego oddziału stał Hiszpan, zbiegły z więzienia w Ceucie, zwany „el Sevillans”, który potraktował jeńców bardzo przyjaźnie.

Uplłynęło kilka lat. Jeńcy pozostali w Al Riffi, pomimo zawarcia pokoju pomiędzy armią francusko-hiszpańską a rifenami. Zatrudnieni byli przy budowie domów i dróg w sercu Sahary, traktowano ich dobrze, pozbawiono tylko wszelkiego kontaktu z ojczyzną. Mniej więcej na początku roku 1926 do Al Riffi przypędzono większą partię jeńców wojennych z armii hiszpańskiej. Było tam wielu oficerów, a na czele partii znajdował się generał Silvestre.

Z nazwiskiem gen. Silvestre połączona jest największa klęska Hiszpanów w ostatniej wojnie marokańskiej.

Jeńcy nie tracą nadziei, mimo jedenaścieletniej niewoli, na wyzwolenie. Sam Esposito w towarzystwie pięciu śmiałków zbiegł z Al Riffi i po długich tygodniach błąkania się po Saharze przedostał się do francuskiego posterunku wojskowego w Er fud. Esposito podaje w pismach kilkadziesiąt nazwisk oficerów i żołnierzy, oddawna uważanych za poległych, a więzionych w Al Riffi. Madrycki dziennik „Imparcial” wszczął obecnie kampanję o wykup jeńców z 11-letniej niewoli.

Polak wybitnym hokeistą w Niemczech

W niemieckich jesennych rozgrywkach hokeja na trawie zarówno międzymiastowych, jak o mistrzostwo, zwrócił na siebie powszechną uwagę gracz Leszek Kohman.

Prasa berlińska i frankfurcka, zachwycając się jego grą, nazywała go bez zastrzeżeń „najlepszym na placu” a zarazem wyrażała żal, że — jako cudzoziemiec — nie może grać w reprezentacji Niemiec.

Prasa niemiecka nie wyjawiała natomiast, że p. Leszek Kohman jest Polakiem i pełni funkcję urzędnika Konsulatu Rzplitej. Jest on członkiem KS 1880 we Frankfurcie n. M. i stanowi jego najsilniejszą podporę.

Polska drużyna hokeju na trawie zawsze liczyć może na jego udział.

WILLIAM J. LOCKE

„Dziki Amos”

(The coming of Amos)

12) Przedruk wzbroniony

— Napewno — powtórzył.

Z prostego, naiwnego opowiadania Amosa wyjrzała na mnie tragedia zwichniętego życia człowieka, urodzonego apostoła, którego duch boży zawiódł na pustynie, gdzie nie było kogo nawracać. Umarł przed dziesięciu laty, podług Amosa „na febrę”, podług mego domysłu z wyczerpania, spowodowanego rozpaczą.

Matka nauczyła AAmosa czytać, pisać i liczyć. Ze znalazła na to czas, było świadectwem jej geniuszu. Poza tem chłopak nie pobierał żadnej nauki. Od wczesnych lat pracował ciężko razem z innymi i nie miał pojęcia o innym życiu.

Ponieważ nie był gadatliwy, musiałem wyciągać z niego słowo po słowie. Nie miał daru opowiadania. Do dzisiejszego dnia nie wyobrażam sobie wyraźne środowiska, w jakim się wychował. Jedyne dane do spekulacji, to fotografia Dorcas, jego ręce, sposób bycia, i język. List Dorcas wyiaśniał, lecz nie opisywał...

Zimowe słońce rozplywało się już w purpurze zachodu, kiedy zaprowadziłem go do gościnnego pokoju. Rozejrzał się po meblach i orzekł z uśmiechem, że mieszka jak król.

— Może chciałbyś odpocząć, albo przejść się — rzekłem. — Obiad jest o wpół do ósmej. Ja przebieram się zwykle do obiadu, ale ty możesz zostać w tem ubraniu. Jak chcesz.

Otworzył szeroko oczy.

— Wuj się przebiera do obiadu?

— Tak — odparłem. — Kładę garnitur wieczorowy.

— A ten wuj zdejmuję?

— Naturalnie.

Pokazałem mu gdzie jest łazienka i uciekłem.

Zeszedł na obiad w zniszczonym garniturze do konnej jazdy. Innej zmiany nie posiadał. Wiem doskonale, że o wartości człowieka nie stanowi garderoba, ale swoją drogą w ubraniu kryje się głębsza filozofja życiowa, niż nawet ta, o której pisał Carlye. Zjawił się w jadalni punktualnie o wpół do ósmej i zlustrował mnie bacznie od stóp do głów.

— Psiakość!

— Co tak patrzysz?

— Czy wuj zaprosił kompanję?

— Nie.

Zmarszczył ostro brwi.

— Wuj codzień urządza taka gale?

Nie chcąc ranić jego prostaczęj miłości własnej, odpowiedział z przyjaznym uśmiechem:

— W czasie podróży z Australji musiałeś, za-uważyc, że wszyscy się tak ubierają do obiadu.

Potrząsnął głową.

— Nikt.

— Jaką linją przyjechałeś?

Wymienił linję i nazwę luksusowego okrętu. Teraz ja otworzyłem oczy.

— Jakto, nikt z pasażerów nie przebierał się do obiadu?

Nie zrozumiał.

Przyszła mi nowa myśl.

— Naturalnie jechałeś pierwsza klasą?

— Pierwsza klasą? Nie! — Wykrzywił twarz graymasem trochę pogardliwym, trochę żartobliwym.

— Więc druga?

— Nie. POCO miałem trwonić pieniądze na takie marności.

Przyjechał trzecią klasą, on bogacz, posiadający w banku pięćdziesiąt tysięcy funtów gotówką.

Później dowiedziałem się od Franciszka, że cały jego багаż składał się z jednej starej walizki i że sm przyniósł ją ze stacji. Trafił do mojej wili w ten sposób, że pokazywał przechodniom adres na brudnej kartce i szedł za kierunkiem wskazujących palców, bo o języku francuskim nie miał pojęcia.

Obiad nazwał kolacją, jako, że jadł go wieczorem. Zajadał z opetytem chociaż zauważyłem, że na niektóre potrawy spoglądał podejrzliwie. Jego zachowanie się przy stole wołało o pomstę do nieba. Jadł palcami i wycierał je o serwetę. Serwetki nie uznawał. Gdyby nie fotografia Dorcas, nie wierzyłbym poprostu, że taki dzikus mógł być moim siostrzeńcem.

Miscezki z wodą do palców zrobił na nim takie wrażenie, że o mały się nie przebiegnał. Zdemonstrowałem mu poglądowo ich cel, ale spojrzał na mnie z takim wvrazem oczu, jakby chciał powiedzieć:

— Po kiego licha maczać palce w naparsku, kiedy można iść do łaźni? Jeszcze też czegoś takiego nie widziałem.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Czy rzeczywiście płacimy za drogo za przewóz towarów?

Polityka taryfowa naszych kolei państwowych stała się od pewnego czasu przedmiotem ostrych ataków niektórych kół gospodarczych, poszukujących skwaślirowanych dowodów niemożności obniżenia wygórowanych cen artykułów przemysłowych, zwłaszcza skartelizowanych. Zdaniem tych kół, mających na widoku przedewszystkiem własne koleje, taryfy przewozu towarów na kolejach są wprawdzie, w pierwszym zaś rzędzie zbyt wysokie.

Za drogo płacimy za przewóz towarów — uskarżają się przedstawiciele owych sfer gospodarczych. Przecież od roku 1927, kiedy została ustanowiona taryfa przewozowa, wartości towarów obniżyła się poważnie, stawki taryfy zaś nie uległy zmianie. Taryfa kolejowa nie liczy się z potrzebami życia gospodarczego. Zagranicą jest inaczej. Tam przewozy towarów na kolejach są o wiele tańsze.

Zagranicą inaczej...

Zobaczymy czy rzeczywiście tak jest. Sprawdzimy, co mówią o tem suche, a ściśle zestawienia statystyczne. Otóż, jak wynika z tych zestawień, obliczonych przy odległościach powyżej 1200 kilometrów, z sześciu państw europejskich, a więc Austrii, Czechosłowacji, Niemiec, Polski, Rumunii i Związku Sowieckiego, — Polska właśnie posiada najniższe stawki na przewóz kolejami drzewa nieobrobionego i tartego, węgla, cementu, nawozów sztucznych i żelaza. Wyższe nieco stawki, lecz przecież nie najdroższe, obowiązują u nas jedynie przy przewozie zboża, w czem zresztą dystansuje nas Czechosłowacja, a cukru, za którego przewóz wyższe daleko, niż nasze stawki pobierają Czechosłowacja, Austria, Rumunia i Sowiety, a wreszcie bydlęta i nierogacizny, od przewozu których nasza taryfa tańsza jest, niż Austrii, Czechosłowacji i Sowieci.

Porównanie więc, jak widzimy, wypada bezsprzecznie na korzyść naszej taryfy. A zarówno dystans, jak i rodzaj towarów, stanowiących przedmiot masowego wywozu zagranicę, wskazują, że polityka taryfowa naszych kolei państwowych uwzględnia całkowicie dobro tych gałęzi wytwórczości, ułatwiając im w poważnej mierze zbyt wewnętrzną i eksport.

Przejdźmy teraz kolei do innego atutu, jakim operują przedstawiciele przemysłu, na rzekomą sztywność taryfy przewozowej.

Jakże wygląda naprawdę ta sprawa? Otóż na przestrzeni całego ubiegłego pięciolecia polityka taryfowa naszych kolei państwowych stosowała bardzo liczne zniżki. Troška o dobro naszego wywozu zagranicznego była zasadniczą podstawą do przyznawania zniżek. Na przewóz towarów, przeznaczonych do wywozu zagranicę, koleje udzielały ulg taryfowych szeroką ręką, niejednokrotnie nawet bez względu na koszty własne tego przewozu. Ale również i w ruchu wewnętrznym koleje nasze stosują ulgi taryfowe zawsze, gdy mogą one spowodować wzmożenie spożycia, a co zatem idzie także produkcji, dając w rezultacie zwiększenie zatrudnienia.

Zniżki, jakie dotychczas przyznano, a jest ich niemało, ponieważ około 150 pozycji taryfy przewozowej uległo zasadniczej redukcji, można podzielić na dwie grupy, eksportową i wewnętrzną.

Jeśli chodzi o zniżki eksportowe, koleje państwowe w ciągu roku bieżącego zastosowały zniżki taryfowe na przewóz produktów eksportowych, zawartych w 67 grupach, obejmujących najważniejsze rodzaje towarów eksportowanych, a więc węgiel, drzewo, produkty chemiczne, artykuły włókiennicze, żelazo, oleje i niemal wszystkie produkty rolne. Zniżki, zastosowane do tych towarów są bardzo wysokie, bo wynoszą od 10 do 71 proc. stawek taryfowych z roku 1929, a należy zaznaczyć, że większe zniżki przyznano eksportowi, kierowanemu drogą morską, przez Gdańsk i Gdynię, bo wiąże się to z ogólną linią naszej polityki, zmierzającą do skierowania jak największej części naszego ruchu towarowego na oba nasze porty morskie, co dyktowane jest zarówno potrzebą rozwoju tych portów, jak wreszcie umożliwienia eksportowi korzystania z wiele tańszego transportu morskiego.

Rozpatrując dalej zniżki, przyznane przez koleje państwowe w zakresie wewnętrznego ruchu towarowego, przekonamy się, że są one nawet wyższe, niż te, które zastosowano w grupie eksportowej. Zniżki dla przewozu wewnętrznego towarów wynoszą przeciętnie od 10 do 75 proc. stawek taryfowych z roku 1929. Zastosowano je do 55 grup towarowych, obejmujących między innymi wszystkie produkty spożywcze, a więc zboże, drzewo i wreszcie bardzo poważną ilość artykułów przemysłowych.

Zwłaszcza szeroko zastosowane były ulgi do przewozu t. zw. drobnicowego, przewozy te i nadal są przedmiotem rozważań, zmierzających w kierunku jak największego przystosowania ich stawek do wymogów życia gospodarczego.

Z przytoczonych powyżej cyfr wynika jasno, że polityka taryfowa naszych kolei państwowych nie odznacza się zupełnie

sztywnością, że raczej jest nader elastyczna i dostosowuje się w każdym wypadku do wymogów życia gospodarczego.

Ale od tych kolei, które bądź co bądź są przedsiębiorstwem handlowym nie można wymagać ofiar nadmiernych. Nie można żądać, aby koleje, nie licząc się z własnymi kosztami, zastosowały jakąś generalną obniżkę przewozów, nie licząc się z potrzebami utrzymania licznego personelu, czy też z potrzebami niezbędnych inwestycji. Inwestycje te wszakże są również poważnym czynnikiem ożywienia naszej życia gospodarczego. Zamówienia kolei, udzielane rok rocznie hutnictwu wynoszą bardzo poważne kwoty, jak i zamówienia na nowe wagony czy lokomotywy.

O tem wszystkim winni pamiętać przemysłowcy, gdy żądają od kolei państwowych nadmiernych, bynajmniej nie umotywowanych żywotnymi potrzebami życia gospodarczego, świadczeń.

Gdynia — portem bawelnianum Czechosłowacji i Węgier

W ostatnich dniach sfinalizowane zostały niezwykle doniosłe pertraktacje, które wyrzuciły mogą bardzo poważny wpływ na dalszy rozwój Gdyni, jako portu bawelnianego dla szeregu państw Europy środkowej.

Od dłuższego czasu toczyły się rokowania w sprawie przetrzucenia transportów bawełny, przeznaczonej dla Czechosłowacji z portu bremeńskiego do Gdyni. Pierwsze próbné transporty tranzytowe przez port gdyniński przeszły ostatnio w wyniku porozumienia gwarantującego przemysłowi bawelnianemu Czech specjalnie dogodnie warunki transportu. Z tego względu już w listopadzie nadeszły większe partje surowej bawełny dla Gdyni i przelazły one dla przemysłu czeskiego i w najbliższym czasie ruch ten ma wydatnie się powiększyć.

Wydatnemu wzrostowi transportów surowej bawełny przypisywane jest duże znaczenie, gdyż w najkrótszym czasie analogicznie ma zostać rozwiązana sprawa importu bawełny przez Gdynię dla przemysłu węgierskiego. Przyspieszy to aktualną obecnie sprawę utworzenia w Gdyni arbitrażu bawelnianego, w której to sprawie toczą się ostatnio zaawansowane już pertraktacje pomiędzy zainteresowanymi czynnikami, a szeregiem wielkich importerów amerykańskich.

Poważne zamówienia dla przemysłu tkanin i szwalniczych

Niedawno rozpisany został przez jedną z resortów rządowych przetarg na dostawę powortów ilościowy tkanin na dostawę w terminie wykonania tej dostawy przypaść miał na okres, kiedy przemysł lniany jest dostatecznie zatrudniony przy wykonaniu innych zamówień. Z tego względu sfery zainteresowane wyrażały opinię, iż pożądanym byłoby przesunięcie terminu wykonania wspomnianej dostawy na okres późniejszy, kiedy w przemyśle lnianym panuje zastój. Pozwoliłoby to utrzymać równomierność natężenia pracy zakładów i uniknąć redukcji robotniczych, tym większych, im większa jest rozpiętość między natężeniem pracy w okresie ożywienia, a w okresie zastój.

Powyzszy postulat — równomiernego rozłożenia w czasie zamówień — został uwzględniony i termin wykonania znacznej części dostawy tkanin przesunięto na miesiące wiosenne, kiedy w natężeniu pracy przemysłu lniarskiego występuje sezonowe osłabienie.

Urzednicy we Francji przeciw obniżeniu plac

W ostatnich dniach odbył się we Francji szereg wieców protestacyjnych pracownikow państwowych na których uchwalono rezolucję, wyrażającą protest przeciw obniżeniu plac. Pracownicy państwowi grożą strajkiem.

UWAGA!

UWAGA!

Reklama gwiazdkowa

W czasie od **5-go do 24-go grudnia b. r.** obniżamy na okres przedświąteczny ceny ogłoszeń na stronie 7-lamowej o **25 proc. we wszystkich naszych pismach**

Przedstawicielstwo polskiego przemysłu

w Międzynarodowej Izbie Handlowej

W związku z przygotowaniem do światowej konferencji w Londynie, odbyło się w sobotę posiedzenie komitetu wykonawczego Międzynarodowej Izby Handlowej pod przewodnictwem prezydenta Frohweina. Pierwszy raz wziął udział w posiedzeniu komitetu wykonawczego świeżo obrany na jego członka prezes Centralnego Związku Przemysłu Polskiego p. Falter. Wybór przedstawiciela przemysłu polskiego jest sukcesem tem większym, że Polska już dawno leczy bezskutecznie starała się o zdobycie reprezentacji w organie wykonawczym Izby, który, obok jej prezesa, jest

ciałem kierującym całą polityką Międzynarodowej Izby Handlowej. W związku z tym wyborem prezes Frohwein wydał śniadanie, w którym wzięli udział: ambasador R. P. Chłapowski, minister Muehlstein, wszyscy członkowie komitetu wykonawczego Międzynarodowej Izby Handlowej oraz delegacja polska. Prezes Izby Frohwein wygłosił przemówienie utrzymane w serdecznym tonie, w którym m. in. zaznaczył, iż z przyjemnością wita w gronie członków komitetu wykonawczego przedstawiciela polskiego przemysłu.

Rejonizacja bekoniarni

O właściwe rozmieszczenie przetwórci bekonowych w Polsce

O powstawaniu bekoniarni decydowało w pierwszym rzędzie istnienie racjonalnie urządzonej rzeźni miejskiej z instalacją chłodniczą, gdzie droga stosunkowo niekosztownych adaptacji można było zainstalować urządzenia do przerobu bekonów, a poza tem możliwość łatwiejszego spienienia produktów ubocznych.

W rezultacie rozmieszczenie przetwórci bekonowych w Polsce niezawsze pokrywa się z rejonami budowlanymi, predestynowanymi do hodowli trzody chlewnej typu bekonowego.

ich zaś zagęszczenie w pewnych rejonach powoduje wzajemną, czasem nawet gwałtowną konkurencję, która ujemnie odbija się na jakości wytwarzanego produktu, gdyż poszczególne przetwórci, w poszukiwaniu żywcem mniejszą niż należy wagę przywiązują do jego jakości. Powoduje to nienormalne i niepożądane ze względów gospodarczych wędrowki transportów trzody chlewnej na znacznych odległościach i to często w różnych a nawet przeciwnych sobie kierunkach.

Z chwilą braku żywca poszczególne prze-

twórci bekonowe organizują wypadki po zakupy w różne części kraju, i w tych wypadkach przewagę posiada kwestja ilości towaru, nie zaś jego przydatności do przerobu na bekon. Taki stan rzeczy daje podstawę do wyrażenia poglądu, że nietylko nieodpowiednia jakość trzody chlewnej w Polsce, lecz wadliwie ujęta od początku sprawa organizacji jej dostaw do przetwórci bekonowych i często nieuwzględnienie momentu posiadania jej w dostatecznej ilości i jakości w normalnym zasięgu powstającej przetwórci bekonowej — jest przyczyną ujemnych cech eksportu.

Szewcy polscy przeciwko importowi obuwia austriackiego

W warszawskiej izbie rzemieślniczej odbyła się konferencja na temat postulatów szewstwa polskiego. Rzemiosło szewskie obawia się, że interesy jego mogą być zagrożone przez żądania strony austriackiej podczas rokowań handlowych z Polską. Austria w 1928 r., który był najlepszym okresem dla niej konjunktury eksportowej, przywoziła do Polski 34 tony obuwia. Przywóz ten następnie zmalał i w 1931 r. wvnosił niespełna 16 ton. Mimo

to, delegacja austriacka żąda przyznania ulg na przywóz 40 ton obuwia. Po przyznaniu takiej ulgi Austrii, wystąpić mogłaby również o ulgowy kontyngent Czechosłowacja. Szewstwo polskie, które prowadzi około 60 tys. warsztatów, zatrudniając około 300 tys. pracowników w obronie swych interesów ma zamiar wystąpić przeciwko udzielaniu ulg na przywóz obuwia austriackiego.

EKSPORT BEKONÓW I SZYNEK SPADE O 40 PROC.

W miesiącu sprawozdawczym w porównaniu z wrześniem eksport spadł o około 40%, co wywołane zostało dalszym spadkiem cen w Anglii. Eksport ten kontynuowano ze stratami, nie chcąc zerwać kontaktu z rynkiem.

Ceny w Anglii spadły z początkiem października o dalsze 8 sh, tak że ogólny spadek od 2 września wynosił 18 sh na 1 cwt. Nieznaczna poprawa cen w końcu miesiąca nie wpłynęła na zmianę sytuacji. Podaż żywca na rynku krajowym była również bardzo słaba, gdyż rolnicy nie chcieli oddawać towaru po niższej cenie.

Morale przysposobienia wojskowego

Każda praca jest wówczas wartościowa, jeśli oprzemysł ją na podłożu ideałom. Nie wystarczy sama mechanika pracy i rutyna, jeśli w ten mechanizm nie włoży się duszy, — pewnej poezji.

Idea ta ma swe znaczenie nie tylko u przedstawicieli sztuki — artystów, — większej lub mniejszej miary, — artyzm ten musi przebijać się we wszystkich przejawach życia państwowego i społecznego.

Dusza pracy — musi istnieć nawet w tej tak papozór zmechanizowanej, monotonnej służbie wojskowej.

W każdym jej działaniu musi istnieć harmonia i kultura, — obok sumiennego wypełniania swych obowiązków i stawiania wszystkich zagadnień wojskowych — nie pod kątem dryllu ale szarmonizowanego ruchu dyscypliny z kulturą — a zatem sztuka — sztuką wychowania, sztuka kształcenia charakterów — a nie ich wycieknięcia.

W tym kierunku — nawet utalentowani ludzie i skąd inąd cenieni, — nie umieją się wczuć w Wielkiego Wychowawcę jakim jest dla wszystkich Marszałek Józef Piłsudski.

Jeśli zatem od społeczeństwa, które wyszło już z ram młodości — wymagamy kultury w pracy państwowej, to jakieżże skali wartości duchowych, wymagać mamy od młodzieży zorganizowanej w oddziałach przysposobienia wojskowego, bez względu na jej poziom intelektualny i społeczny.

W jaki umiędzynarodowy sposób trzeba podchodzić do tych młodych ludzi — by wykształcić w ich charakterach tę potęgę, która potrafi znoić wszystkie trudy i pokonywać wszelkie trudności jakie na drodze uczciwej pracy zawsze się piętrzą.

Jak silnie to „morale“ pracy musi zająć się z mechaniką, techniką, rutyną i znajomością działów wszechstronnego przysposobienia wojskowego, żeby wychowanie mogło nierozdzielnie całość, jednak wciąż żywą i nową?

Nie może w przysposobieniu wojskowym istnieć monotonna. Praca musi być wciąż żywa, nowa, — zmieniać się jak w kalejdoskopie, uchwytywać, to, — co stanowią istotną jej wartość — piękno twórcze — pogodne nie zabijające chęci i zadowolenia.

W szkole, która ma dużą możność wpływu kulturalnego na hufca, odpadnie częściowa —

Związek gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych

Wśród kas komunalnych, różnego typu kas spółdzielczych, a nawet banków, zrzeszonych w specjalne związki, jedynie gminne kasy pożyczkowo-oszczędnościowe nie posiadały dotychczas własnej organizacji. Ostatnio z inicjatywy Związku Gmin Wiejskich kasy gminne zrzeszyły się tworząc Związek Gminnych Kas Pożyczkowo-Oszczędnych z siedzibą w Warszawie.

Projekt konwersji zobowiązań krótko i długo terminowych

P. minister skarbu prof. dr. Zawadzki przyjął na dłuższej konferencji senatora J. Wielowieyskiego, wiceprezesa rządzącego Rady Na czelnej Organizacji Ziemianiskich. Senator J. Wielowieyski złożył p. ministrowi konkretny projekt konwersji krótko i długoterminowych zobowiązań rolniczych.

Dary gwiazdkowe dla biednych dzieci

Koła młodzieży Polskiego Czerwonego Krzyża przystąpiły już w związku ze zbliżaniem się świątami Bożego Narodzenia do organizowania w całej Polsce gwiazdki dla biednych dzieci. Gwiazdka połączona będzie z rozdawnictwem odzieży, bielizny, zabawek itp.

Komisja główna kół młodzieży PCK przystąpiła już do podziału i rozsyłania darów gwiazdkowych, nadesłanych dla biednych dzieci polskich przez młodzież amerykańskiego Czerwonego Krzyża. Otrzymane od młodzieży amerykańskiej dary komitet główny przesyła do szeregu kół młodzieży na prowincji.

Nowe czasopisma

W ciągu października powstało w Polsce ogółem 25 nowych czasopism, w tem 11 w Warszawie, po 2 we Lwowie i Wilnie, oraz po 1 nowym czasopiśmie w iCeszyńcu, Ostrołęce, Lublinie, Włodawie, Białymstoku, Drohobyczu, Suwałkach, Kutnie, Wołkowysku i Łęczycy.

Wśród nowych czasopism jest 10 tygodników, 3 — dwutygodniki, 7 — miesięczników, resztę zaś stanowią czasopisma, ukazujące się rzadziej niż raz na miesiąc.

aczkolwiek nie wielka odpowiedzialność oficerów za „morale“ hufca.

Ale w organizacjach pozaszkolnych, — kierunek ten muszą nadawać oficerowie — ażeby związek między armją, jej duchem i prądami, był skojarzeniem ducha społeczeństwa i narodu w jedną całość.

Wysuwano nawet tezę, że duch społeczeństwa musi być tak silny, by armja instynktownie i podświadomie wyczuwała, że ma oparcie w narodzie i społeczeństwie.

Tę monotonna usunie rozwinięta należycie praca kulturalno-oświatowa, oraz praca czysto wojskowa, — nie zamykająca się jednak w ramach dzisiejszego pojedynczego wyszkolenia, — które nie daje poważnej wartości, bo wyrabia z czem u elewów p. w. (junaków) zupełny zanik zainteresowania tą pracą.

To jest moje przeświadczenie, oparte na długiej obserwacji i praktyce.

Adam Błotnickiewicz.

Śluzna kara

Gra w karty jest złym nałogiem. Oczywiście jednak nie wchodzi tu w rachubę zabawa, polegająca na grach komercyjnych, gdzie nie grozi nam żadne niebezpieczeństwo, jak na przykład w brydżu, preferansie i t. p. — ale karciarstwo t. j. zgrywanie się do ostatniej nitki z pieniędzy własnych, a raczej cudzych, bo przeznaczonych na wydatki domowe, na kształcenie dzieci i t. d. Powiedzmy sobie atoli, że jednorazowa przegrana pieniężna ma tę dobrą stronę iż jej konsekwencje określić możemy cyfrowo bez najmniejszego wahania. Pod tym względem tak obrzydliwy na

łóg, jak palenie t. zw. „szwarcówek“ jest nieskończenie gorszy ponieważ zarówno palaczowi jak jego najbliższemu grozi, nieobliczalnymi konsekwencjami w postaci ciężkich chorób. Człowiek inteligentny, czytający gazety, jest doskonale poinformowany o tajemnicach produkcji „szwarcówek“. Jeżeli jednak trzeba nadal przekonywać uporczywych zwolenników „szwarcówek“, to dlatego jedynie, że ci palacze „szwarcówek“ są groźni dla społeczeństwa, jako roznosiciele bakterii chorobotwórczych.

O tem nie należy zapominać.
A. M. D.

CHELMŹA

— Do obywatelstwa miasta. Zbliżający się okres zimowy zmusza Komitet do wznowienia akcji niesienia pomocy bezrobotnym.

Przeprowadzona w ub roku podobna akcja wydała bardzo dodatnie wyniki i składane ofiary pieniężne przez dobrowolne opodatkowanie się, czy też przez składane naturalja, uchroniły setki rodzin bezrobotnych od ostatecznej nędzy i głodu.

Niesłabnący kryzys gospodarczy wkłada na wszystkich posiadających konieczny obowiązek niesienia pomocy i ratowania rodzin, które wskutek braku pracy nie zdołały zabezpieczyć swego bytu na okres zimowych miesięcy.

Ofiarność i litość społeczeństwa polskiego jest ogólnie znana i w imię tych cnót zwracamy się do wszystkich z gorącą i serdeczną prośbą o pomoc. Niech każdy wedle swej możliwości składa miesięcznie choć skromną składkę, spelniając w ten sposób jeden z najważniejszych obowiązków obywatelskich. Zebrane w ten sposób ziarnka ofiarne wrosną do poważnej miary z której rodziny bezrobotnych czerpać będą najkonieczniejsze potrzeby.

Powiatowy komitet dla spraw bezrobocia ustalił następujące normy tytułem dobrowolnego opodatkowania się:

1) Wolne zawody jak: lekarze, adwokaci i in-

żynierowie itd opodatkują się dobrowolnie podług wyliczonych podanych pod 5.

2) Handel, przemysł i rzemiosło 25 proc. od ceny patentu na rok 1933.

3) Rolnicy 1 funt żyta od morgi roli, pół funta żyta od morgi lasu.

4) Kasy komunalne i Banki 20 proc. od czystego zysku.

5) Urzędnicy państwowi, samorządowi i wszelkich instytucyj od poborów miesięcznych: pół procent do zł. 300

1 procent do zł. 500

1 i pół procent ponad 500 do 1000 zł.

2 procent ponad 1000 zł.

6) Każdy warsztat pracy 1 zł. i od każdej zatrudnionej osoby 50 groszy.

7) Stale zatrudnieni robotnicy w przemyśle rzemiosle i rolnictwie pół procent od otrzymanych świadczeń w gotówce i naturze.

Komitet Miejskowy dla spraw bezrobocia żywi nadzieję, że odeszwa znajdzie przychylny odzew wśród społeczeństwa miasta Chełmży, które już tylokrotnie wykazało swoją ofiarności dla biednych i bezrobotnych.

Nie nakreślamy granic naszej ofiarności, pamiętajmy o tem, że składając ofiary okażemy się prawdziwymi synami naszej Ojczyzny. Komitet dla spraw bezrobocia (—) B. Kurzetkowski, burmistrz

Nie chcą ich słuchać

W końcu listopada Stronnictwo Narodowe na Pomorzu urządziło szereg zebrań w różnych ośrodkach powiatowych. Wszędzie mówiono, wiele, jednak nie wszędzie „proroków“ chcieli słuchać. W Tezewie masowo rozdawano legitymacje Stronnictwa i tym sposobem członków zrobiło się sporo. W zapale werunkowym wręczono legitymacje nawet przedstawicielom władz, delegowanym na to zgromadzenie w charakterze urzędowym.

Na sali panowała ogólna wesołość, bowiem nowoupieczeni członkowie nie chcieli zbyt słuchać bzdur panów głównych referentów. Nie mogąc opanować głębienia, przewodniczący zaintonował „Boże coś Polskę“ i bez uschwalania żadnych rezolucyj zebranie zamknięto.

Nie w lepszym nastroju odbyło się zebranie w Nowemście. I tutaj legitymacje rozdawano, a że to dziś ciężkie czasy, więc za występy panów posłów brano po 50 gr od osoby. Zmobilizowano bojówkę, która tutaj nie chciała jednak wszystkich wpuścić. Przemówienia referentów spotkały się ze śmiechem na sali. Brać robotnicza ostro protestowała przeciwko krytyce złośliwej rządu polskiego i w rezultacie, mimo nawoływania p. Blaugego, zebranie zakończyło się fiaskiem.

Podobnymi sukcesami może poszczycić się Stronnictwo Narodowe i z innych terenów.

Umundurowanie oficerów rezerwy

Doniadujemy się, że rada ministrów uchwałała wczoraj projekt noweli do ustawy z dnia 9 października 1928 roku o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych. Projektowana nowela zmienia ma w wymienionej ustawie przepisy o wyekwipowaniu oficerów rezerwy. — Przewiduje ona, że oficerowie rezerwy powołani na ćwiczenia lub do służby wojskowej na mocy zarządzenia rady ministrów, otrzymują na czas ćwiczeń lub pełnienia służby umundurowanie w naturze które pozostaje własnością skarbu państwa. Jedynie na rogatywkę i pas wypłacana będzie pewna kwota w gotówce. Po ćwiczeniach, umundurowanie to, oprócz rogatywki i pasa, zużyte będzie na cele umundurowania szeregowych

Ministerstwo spraw wojskowych spodziewa się że ten system da pewne oszczędności, umożliwi bowiem przy 6 ćwiczeniach jednego oficera rezerwy zaoszczędzenie przeszło 400 zł., w porównaniu z dawniej płaconymi dodatkami na wyekwipowanie. Zarazem system ten da możność umundurowania bez wrotu kosztów tych oficerów, którzy pobierali swego czasu dodatek na wyekwipowanie w gotówce lub w naturze i których umundurowanie na skutek odbytych ćwiczeń uległo zużyciu. O ile dany oficer zwróci otrzymane w naturze na własność umundurowanie, to będzie mógł na przyszłość korzystać, w razie powołania na ćwiczenia, z uprawnień obecnie przewidzianych na równi z tymi, którzy umundurowania na własność nie otrzymali.

Należy przypomnieć, że w 1931 roku wprowadzone zostało dla oficerów rezerwy wydawanie wyekwipowania w naturze, które było własnością oficera. Ta zmiana, która okazała się wprawdzie korzystniejszą od systemu jednorazowych wypłat na umundurowanie w gotówce, — nie usunęła niedogodności tzw. „wyrastania“ oficerów z munduru i zniszczenia go przez zużycie. Mundury otrzymywane przez oficerów po ćwiczeniach pozostawały w magazynach jednostek wojskowych, co obciążało je jednostki pewnymi kosztami i pracą w związku z ich konserwacją nie zapobiegając zresztą możliwości ich zniszczenia.

Nowy system, projektowany obecnie ma usunąć m. in. i te niedogodności. Ponadto projektowana nowela umożliwi płacenie dodatku na mieszkanie dla rodzin lub na składowe również pod oficerom i szeregowcom zawodowym, czyniąc przez to zadose postulatam sprawiedliwości, jak wiadomo bowiem i podoficerowie znaleźć się mogą często w sytuacji, powodującej konieczność prowadzenia dwóch domów, lub oddawania rzeczy na skład.

Za dzieciobójstwo

25-letnia Herta Brucka z Nowego Dobia pod Chełmnem porzucała przez męża, zgodziła się za służącą, aby móc wychować dwoje swych dzieci. W początku roku bieżącego porodziła bliźnięta, z których jedno zaraz po porodzie zmarło w szpitalu. Po wyjściu ze szpitala, nie mając środków do życia, Brucka zabila pozostałe niemowlę. Sąd Okręgowy w Grudziądzu skazał dzieciobójczynię na 5 lat więzienia, zaś Sąd Apelacyjny, biorąc pod uwagę okoliczności łagodzące, obniżył karę do 2 lat, zawieszając wykonanie na lat 5.

„ŚWIATOWID“
Dziś we wtorek
ostatni raz
MATA HARI
Jutro w środę PREMIERA
Księżna Łowicka
Z JADWIGĄ SMOSARSKĄ.

KRONIKA
TORUN
Kalendarzyk rzym.-kat.
Wtorek Mikołaja
Środa Ambrożego

— Stan wody w Wiśle w dniu 5. 12.: Zawichost +0.84, Warszawa +0.83, Plock +0.67, Toruń +0.61, Fordon +0.61, Chelmno +0.46, Grudziądz +0.64, Korzeniewo +0.89, Piekło +0.13, Tczew -0.02, Einlage +2.30, Schiewenhorst +2.56.

— Nocny dyżur aptek. Do środy dnia 7 bm. włącznie dyżuruje w śródmieściu apteka „Centralna“ ul. Chelmińska. Na Bydgoskiem Przedm. dyżuruje Apteka św. Anny, ul. Mickiewicza 98 (dyżur codzienny od godz. 22.30); na Mokrem Apteka pod Łabędziem ul. Koszuszki 15.

Repertuar Teatru Miejskiego.
Wtorek, 6 b. m. o godz. 20 „Noc Listopadowa“ i „Sędziowie“.

Repertuar kin:
Corso — „W obronie honoru“.
Lux — „Romans cygański“.
Mars, ul. Warszawska — „Niepotrzebna“.
Palace — „Gdy kobieta jest piękna“.
Światowid — „Mata Hari“.

MARS Teatr dźwiękowy
ul. Warszawska
Dawno oczekiwana premiera!
Obraz polecony przez Kościół i Min. Ośw.
„Niepotrzebna“
W rolach gł.: MAC MARSH, SALLY EILERS i JAMES DUNN.
Obraz dozwolony dla młodzieży.
Nadto: Niebawym nadprogram.
Początek seansów o godzinie 17.15 19-tej 21-ci w niedzielę od 15.15. Ceny miejsc od 0.20—1.60.

Gdy zabije mocniej serce Twe, gdy oczy zajądzą łzami... gdy sumienie odezwie się wspomnieniem minionych lat... idź na potężny wzruszający film „FOXA“ „NIEPOTRZEBNA“ z Mac Marsh, James Dunne i Sally Eillers, Reżyserji Henry King.
Dla młodzieży codziennie od godz. 15—17-tej specjalne seanse.

Otwarcie ogniska metodycznego w zakresie nauczania fizyki w gimn. Kopernika

W gimnazjum męskim im. Kopernika odbyło się w ub. piątek w związku z 1-ą konferencją rejonową profesorów gimnazjów i Seminarjów uroczyste otwarcie Ogniska Metodycznego w zakresie nauczania fizyki.

Otwarcie Ogniska dokonał z ramienia Kuratorium p. wizytator Cwikowski, witając gości w osobach pp. gen. Maksymowicza-Raczyńskiego — prezesa Opieki Rodzicielskiej gimn. Kopernika, Dr. B. Kaweckiego instruktora Min. WR. i OP. dyr. Wojciechowską, insp. Szkolnictwa Powszechnego dyr. Dutkowskiego, insp. Smolnego i innych.

Po przemówieniu powitał m. wizytatora Cwikowskiego, obszerny referat n. t. „rozwoju metod nauczania fizyki“ wygłosił p. prof. Szyz z którego inicjatywy „Ognisko“ urządzono. W dalszym ciągu p. prof. Szyz omówił cele „Ogniska“.

Następnie zwiedzono urządzenie i pracownię w nowo przebudowanym gmachu. Tego dnia popołudniu i w sobotę odbywały się konferencje fachowe.

Jaka będziemy mieli dziś pogodę?

Przewidywany przebieg pogody w dniu 6 grudnia b. r.: rankiem chmurno i mgliście. Dniem przejaśnienia. Nocą lekko przymrozi. W ciągu dnia temperatura 6 stopni. Slabe wiatry zachodnie.

Z miasta
— Nabożeństwo żałobne odbędzie się w środę w kościele garnizonowym o godz. 8.30 za duszę s. p. Marii Korwin-Jagodzińskiej, na które serdecznie zaprasza Niekraszowa. (8781)
— W rocznicę powstania listopadowego Koło toruńskie Związku Podoficerów Rezerwy urządzi w czwartek, 8 b. m. uroczysty obchód

Na gwiazdkę najbiedniejszym Już 40 ofiarodawców pod choinkę dla najbiedniejszej dziatwy

Wczorajszy wykaz ofiarodawców rozpoczął em. generał brygady p. Józef Lewszcki, który złożył jako dar pod choinkę dla najbiedniejszej dziatwy kwotę 5 zł. Dar p. gen. Lewszckiego zapisaliśmy na konto nr. 33.
Na koncie nr. 34 zapisaliśmy dar p. Stanisława Hassa, właściciela kawiarni „Italia“, który złożył pod choinkę dla najbiedniejszych paczkę słodyczy i pierników.
Na koncie nr. 35 figuruje dar p. dyr. Jakubowskiego, który złożył na gwiazdkę dla najbiedniejszych dzieci 5 zł.
Na konto nr. 36 zapisaliśmy dar p. Antoniego Szalacha, kierownika Sekretariatu Grodzkiego BBWR, który złożył na

gwiazdkę dla biednej dziatwy 5 zł.
Na konto nr. 37 zapisaliśmy dar p. Galdyńskiego, właściciela drogerji przy ul. Szerokiej, który złożył kilka kartonków mydła.
Hojny dar zadeklarowała p. Kawecka, właścicielka I-my Kawecki przy ul. Szerokiej. P. Kawecka ofiaruje jako dar pod drzewko dla najbiedniejszej dziatwy ciepłe rękawiczki, swetry i t. d.
Hojny dar p. Kaweckiej zapisaliśmy na konto nr. 38.
Zosia i Marysia Michnickie złożyły jako dar pod choinkę dla najbiedniejszej dziatwy 5 zł.

Dar Zosi i Marysi Michnickich zapisaliśmy na konto nr. 39.
Wczorajszy wykaz szlachetnych ofiarodawców zamknął p. Waclaw Maćkowiak, właściciel I-my „Maćkowiak“ — handel win i probierni przy ul. Szerokiej, który złożył jako dar pod drzewko dla najbiedniejszej dziatwy kwotę 10 zł.
Hojny dar p. Maćkowiaka zapisaliśmy na konto nr. 40.
Wszystkim szlachetnym ofiarodawcom składamy w imieniu najbiedniejszej dziatwy serdeczne „Bóg zapłać“.
Dalsze ofiary pod drzewko składac prosimy w administracji „Dnia Pomorskiego“ ul. Szeroka 11.

Tajemnica autodorożki nr. 33 Morderstwo na Kępie Wiesego przed Sądem

Przed Sądem Apelacyjnym rozgrywa się obecnie ostatni akt ponurej tragedji, jaka rozegrała się w Toruniu w nocy z 14 na 15 lutego 1931 roku, a w której dziwną i niewyjaśnioną dotychczas rolę odegrała doróżka samochodowa nr. 33.
Przez szereg dni przesunęły się przed Sądem ponure obrazy ohydnej a tajemniczej zbrodni, której ofiarą padł s. p. Antoni Górecki.
Jak na taśmie filmowej przesuwala się przed Sądem historia owej tragicznej nocy z dnia 14 na 15 lutego 1931 r., historia niesamowita, owiana mrokami tajemnicy.
Dnia 15 lutego ub. r. w godzinach rannych posterunek wojskowy zauważył na Kępie Wiesego zwłoki zamordowanego Gó

reckiego. W tym samym czasie sofer autodorożki nr. 33 zgłosił się w Komisariacie Głównym P. P., gdzie zawiadomił, że w nocy z dnia 14 na 15 napadnięty został przez dwóch nieznanymi osobnikami na skrzyżowaniu dróg do Barbarki. W napadzie brał również udział Górecki, który w zamiarze dokonania zabójstwa strzelił do niego. Jakubowski udał zabitego, a kiedy napastnicy się oddalili, uwołał się z pomocą, naprawił motor i wrócił do miasta, zawiadamiając o napadzie policję. Wszczęto dochodzenia. Zebrane dowody rzeczowe obciążały Jakubowskiego, którego pod zarzutem zbrodni aresztowano.
Mimo obciążających poszlak Jakubowski do winy się nie przyznał. Stał przed

Sądem, został skazany na 12 lat ciężkiego więzienia.
Sprawa znalazła się przed Sądem Najwyższym, który przekazał ją do ponownego rozpatrzenia Sądowi Apelacyjnemu.
KTO ZABIŁ?
W czasie przewodu odczytano wytwór ekspertyzy śladów krwi, znalezionych na płaszczu i butach oskarżonego, w samochodzie i na szosie do Barbarki i na Kępie Wiesego. — Krew ta należy do grupy krwi zamordowanego. Krew oskarżonego należy do innej grupy. Przesłuchano szereg świadków, odczytano szereg dokumentów. Niezbicie stwierdzono, że wieczorem 14-go lutego oskarżony miał wyjechać z Góreckim do Aleksandrowa, gdzie przebywała żona Góreckiego, z którą oskarżony utrzymywał bliższe stosunki.
Przedłożono obfity materiał dowodowy, obciążający oskarżonego.
Jakubowski jednak do zbrodni się nie przyznał.
Zamknięto przewód sądowy. Prokurator w konkluzji swego świetnego przemówienia domagał się zatwierdzenia wyroku. Obrona starała się udowodnić, że zabójstwa dokonali ci 2 nieznanymi osobnicy, którzy dokonali napadu na Jakubowskiego.
Sąd po naradzie postanowił wznówić postępowanie dowodowe celem przeprowadzenia wizji lokalnej na Kępie Wiesego i na skrzyżowaniu dróg do Barbarki.
W środę, 7 bm. odb. się dalszy ciąg rozprawy — czy uda się sądowi rozproszyć mroki tajemnicy, otaczające ponurą tragedję nocy z dnia 14 na 15 lutego 1931?

Śmierć pod kołami samochodu

Wczoraj w godzinach wieczornych przechodził ul. Szosa Chelmińska byli świadkami tragicznego wypadku, którego ofiarą padł niejaki Bolesław Jankowski, zamieszkały przy ul. Lubickiej 47.
Jankowski, jadąc rowerem, najechany został u wylotu ul. Czerwona Droga przez doróżkę samochodową.
Skutkiem silnego zderzenia Jankowski spadł

z roweru, odnosząc szereg ciężkich obrażeń. Zawieszona karetka pogotowia odwiezła nieszczęśliwego w stanie bardzo ciężkim do lecznicy miejskiej, gdzie Jankowski po upływie kilkunastu minut zmarł, nie odzyskawszy przytomności.
Policja wszczęła dochodzenia, które niewątpliwie ustala, kto w tym tragicznym wypadku ponosi winę.

z okazji rocznicy powstania listopadowego w sali „Strzelnica“.

- Na bezrobotnych. W administracji naszego pisma złożył em. gen. brygady p. Józef Lewszcki kwotę 5 zł na bezrobotnych naszego miasta.
- Baczość inwalidzi, wdowy i sieroty wojenne! Miesięczne zebranie odbędzie się w środę, 7 grudnia b. r. o godz. 18 w sali ogrodu „Wenecja“. Na porządku obrad sprawa uszczuplenia gwiazdki. Przybycie wszystkich konieczne (8785)
- Obniżenie taksy aptekarskiej. Z dniem 1 grudnia obowiązuje nowa taksa aptekarska, zniziona na podstawie rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej. Ceny za leki obniżone od 10—15% w stosunku do cen dotychczas obowiązującej taksy z sierpnia 1930 r.
- Zebranie Oddziału Żeńskiego Z. S. Dn. 6 b. m. o godz. 18 w lokalu świetlicy męskiej odbędzie się zebranie członkiń oddziału żeńskiego Związku Strzeleckiego. Obecność wszystkich obowiązkowa. Cześć! (05734)
- Z Tow. Gimn. „Sokol“ — Toruń I. W myśl § 23 statutu Towarzystwa Gimn. „Sokol“ zwołuje się walne doroczne zgromadzenie na dzień 8 grudnia r. b. o godz. 18 w Dworze Artusa, sala Książęca. Z okazji walnego zgromadzenia odbędzie się w czwartek, 8 grudnia r. b. o godz. 11 w kościele św. Jana żałobna msza św. za zmarłych w ciągu roku 5 członków naszego gniazda. Zarząd Towarzystwa nasza na uroczystą mszę św. wszystkich członków rodzin zmarłych druhów, wszystkich członków Gniazd „Sokola“ z To-

runia i t. d. i towarzystwa do gremjalnego udziału. Zbiórka wszystkich Gniazd Sokola i towarzystw o godz. 10.30 przed kościołem św. Jana. Zarząd. (05765)

— Na dożywianie biednej dziatwy szkolnej. Komitet Rodzicielski Publicznej Szkoły Powszechnej nr. 9 w Toruniu, Sienkiewicza 34 urządzi w niedzielę dnia 11 grudnia o godz. 16 w „Oazie“ przy ul. Bydgoskiej imprezę dochodową na urządzenie gwiazdki i dożywianie biednych dzieci szkolnych. Na program złożą się komedijka pod tyt. „Nie mów hop aż przeskoczysz“ kilka obrazków scenicznych specjalnie dla tej szkoły napisanych i popisy dzieci.
Niewątpliwie publiczność weźmie w tej imprezie gremjalny udział.

Recital fortepianowy Stanisława Lewińskiego

Uproszony przez Tow. Krajoznawcze przybył Lewiński do Torunia. Bezinteresowna współpraca artysty z instytucjami społecznymi nie jest obecnie należycie uznana — przypisują to ogólnej depresji w stosunku do Sztuki, która ogarnęła najszerze koła społeczeństwa. Minęły czasy w których artysta odczuwał ścisły kontakt z publicznością, wytwornie uwewnętrzniona forma Piękna rozbudzała wówczas ogień twórczy w artyście. W dzisiejszych czasach wymaga się koncentracji ducha od artysty, pozostawiając go samego na pastwę fluidalnej wyobraźni. Trudno się z tem pogodzić.

Stanisław Lewiński jest świetnym wykonawcą utworów Debussyego, co z uznaniem podkreślał Maurice Bouchet w Paryżu.
Należy żałować, że piękny koncert tego artysty odbył się na szkolnym instrumencie w małej akustycznej sali gimnazjalnej. Lecz Sztuka ma swoje własne twórcze prawa. Jest światem zamkniętym w sobie. I z tego świata dała promienna i skrzydlata siła współdziałczyca duszy z grą artysty. Głęboko, podświadoma intuicja artysty jest źródłem siły, której wyrazem staje

się jego własna treść wewnętrzna. Owa siła jest tzw. Leit motywem w wszechstronnej interpretacji muzycznej Stanisława Lewińskiego.

Odtwarzając Chopina w Nocturnie Cis-moll stanął Lewiński na płaszczyźnie jego twórczości bogatej w kolorystykę tonów tajemniczych i mistycznych. W utworze Scherzo H-moll Chopina wyzyskał artysta należycie dynamikę gry z nieprzeciętną ekspresją. W odtwarzaniu poloneza As-dur Chopina artysta wyszedł z siebie, tu go opanował geniusz osobowości wcielony w utwór potężnej mocy ducha Chopina, Scarlatiego utwory Pastorałe i Capriccio należą ściśle do klasyków, są zatem mniej zrozumiałe dla niewtajemniczonych. Na tych wyżynach można grać utwory Debussyego. I współtworzyć z nim w takt swojej własnej myśli. Z tego zadania wywiązał się Lewiński z łatwością, godnawczo jego artysty. Lewińskiemu już nie wystarczy interpretacja odtwórcza, usłyszeliśmy melodie hawajske Dvoraka we własnym opracowaniu wirtuozja.

Gdy iskrę twórczą różnieci w sobie — pójdzie dalej — i usunie z swojej drogi wielu przereklamowanych pianistów.

Halina Kubacz-Dudzińska.

„Palace“
Dziś ostatni raz
Gdy kobieta jest piękna
Od środy
Księżna Łowicka
Z JADWIGĄ SMOSARSKĄ.

Z ruchu „Legionu Młodych”

— W Kościerzynie w dn. 18 listopada odbyło się zebranie organizacyjne Legionu Młodych. W zagajeniu leg. Brzoskowski podniósł konieczność założenia L. M., dając przytem wyjaśnienia ustawy organizacyjnej. Statut odczytał leg. Szalach. Następnie wybrano władze L. M. w następującym składzie komendant Bolesław Brzoskowski inspektor — Stanisław Chmielecki, rzecznik dyscyplinarny — Teofil Szalach, sekretarz — Józef Kamiński, skarbnik Sylwester Jażdżewski.

W najbliższym czasie postanowiono zwołać zebranie propagandowe, z udziałem przedstawicieli starszego społeczeństwa. W tym celu porozumiano się z Komendą Okręgową L. M. w Toruniu, celem przysłania delegata z referatem na temat „Ideologia L. M.”

— Zebranie miesięczne L. M. Obwód Toruń. Odbędzie się w piątek, dn. 2. 12. w lokalu własnym ul. Mostowa 6. Referat na temat: „Przyrost ludności, a bogactwo Kraju” Wygłosi Leg. Ogłoz. Ze względu na ważność spraw organizacyjnych, które poruszone zostaną na zebraniu, obecność wszystkich członków konieczna.

Lubawa

— Z życia Młodych Legionistów. Ostatnio odbyło się zebranie Legionu Młodych. Po sprawozdaniach kierowników sekcji i legionistów z terenu, referat pt. „Konieczność zrzeszenia się konsumentów” wygłosił p. Łukowski. W ożywionej dyskusji zebrani uznali pracę w tej materii za wskazaną.

Wskutek rozrostu oddziału L. M. postanowiła Komenda utworzyć 4 pododdziały celem lepszej sprawności i przeniesienia pracy w teren, wydając w tym celu odpowiedni rozkaz w myśl statutu. Pododdziały mają za obowiązek stawiać się na miesięczne zebranie do oddziału. W sekcji sportowo-towarzystwej wyłoniono się po trzeba utworzenia chóru i zorganizowania ćwiczeń gimnastycznych, czem zajął się jeden z legionistów.

Sępólno

— Upozorowany napad. Dnia 4 b. m. o godz. 7,30 został napadnięty na szosie Trzciany-Sikorzyn w pow. sępoleńskim jadący na rowerze do kościoła robotnik Budnik Teodor z Trzciany przez dwóch nieznanych osobników, z których jeden ściągnął go z roweru na ziemię, a drugi zabrał mu zegarek wartości 30 złotych, około 38 zł gotówki, znaczki członkowskie ZPP, wartości 23 zł oraz rower wartości 180 zł. W toku dochodzeń odnaleziono skradziony rower w lesie. Ponieważ napadnięty nie mógł podać bliższych szczegółów napadu, jak również dawał sprzeczne ze sobą ze znaniami, istnieje podejrzenie, że napad ten nie miał wogóle miejsca, lecz został przez niego upozorowany. Dalsze dochodzenia w toku.

Konarzyny

— Z życia BBWR. W czwartek odbyło się zebranie Koła Obwodowego BBWR. Prezes obwodowy p. Gliszczyński podał zebraniem sprawozdanie ze Zjazdu powiatowego BBWR w Chojnicach, oraz zalecił ułożenie planu pracy w poszczególnych kołach przez okres zimowy. W wolnych głosach omówiono sprawę legitymacji i przyjmowanie nowych członków.

— Przy lustracji kasy gminnej, uzyskał p. Gliszczyński pochwałę, za ład i porządek w prowadzeniu ksiąg kasowych. Zaliczono gminę Konarzyny do pierwszych gmin powiatu chojnickiego.

Programy radiowe

Środa, dnia 7 grudnia

Warszawa 11,50 Kom. Meł. Głównej Wojsk. Stacji Meł. dla komunikacji lotniczej, 11,58 Sygnał czasu z Warsz. Obs. Astr. Hejnał z Krakowa, 12,10 1) Grieg: Suita „Peer Gynt” Nr. 1 2) Grieg: Wiosna (płyty), 12,30 Urzędowy kom. PIM, 12,35 10-ty koncert szkolny z Filh. Warszawskiej, 15,10 Komunikat Państw. Instytutu Eksportowego 15,15 Komunikat gospodarczy. — 15,30 Kronika harciska, 15,35 Program dla dzieci: a) „W grudniowy wieczór” E. Zaremby, b) „Listy od dzieci” — omówi p. W. Tatar-kiewicz, 16,00 Koncert tenorów: H. Lazaro, M. Lomando, R. d'Alessio, F. Alcáide, i A. Lindi (płyty), 16,40 „Polska po powstaniu styczniowym” wygłosi p. Wł. Malinowski, 17,00 Aud. dla naucz. muzyki w szkołach ogólnokształc. zorg. przez M. Ogn. Wakac, Liceum Krz. 17,30 Kom. Centr. Biura Hydr. dla żegluga i rybaków, 17,40 Odczyt pt. „Społeczne i naukowe skutki bezrobocia” wygł. dr. Balsigierowa, 18,00 Muzyka lekka, 19,20 „Skrzynka pocztowa rolnicza” — omówi inż. W. Tarkowski, 19,30 Feljton literacki pt. „Szlakiem powieści polskiej” — wygłosi

Otwarcie świetlicy strzeleckiej w pow. wąbrzeskim

Ubiegłej niedzieli młodzież Zw. Strzeleckiego w Mlewie obchodziła uroczystość otwarcia swojej świetlicy, która powstała dzięki staraniom kierownika miejscowej szkoły ob. Milewskiego.

Na uroczystość tę przybyli p. Cwinarowicz — zast. starosty pow., p. por. Kuliszewski — pow. k-mt PW, 63 pp., prezes Zarządu Powiatowego Z. S. ob. Wąlbóga i opiekun kompanji Ryńskiej Z. S. ob. A. Szczuka.

Przybyłych gości o godz. 16 powitały raportem ustawione przed szkołą oddziały Związku Strzeleckiego, Powstańców i Wojaków O. K. VIII — po odebraniu raportu przez por. Kuliszewskiego, p. wicestarostę Cwinarowicz dokonał uroczystego otwarcia lokalu świetlicy, przecinając wstęgę u wejścia.

Na pięknie przystrojonej i zaopatrzonej w gry oraz dzienniki sali świetlicy zebrali się bardzo licznie miejscowi obywatele, do któ-

rych, witając zebranych, przemówił ob. Milewski, kierownik świetlicy.

Następnie odbyła się uroczysta akademja przy udziale członków miejscowego oddziału Związku Strzeleckiego i chóru, poszczególne występy zyskały uznanie zebranych gości.

W końcu po przemówieniu p. wicestarosty Cwinarowicza i por. Kuliszewskiego, którzy w gorących słowach wzywali młodzież do intensywniejszej pracy w świetlicy, która ma być dla nich kuźnią charakterów, izbą pracy żołnierskiej, oraz apelując do starszego społeczeństwa o opiekę i pomoc w pracach świetlicy, przemówił jeszcze raz ob. Milewski, dziękując wszystkim za poparcie pracy dla Państwa, do której stanął oddział strzelców w Mlewie, wspólnie z rezerwistami Powstańców i Wojaków O. K. VIII.

Wspólny śpiew „Roty” zakończył uroczystości w Mlewie.

Nagły zgon mec. Wysockiego w sali sądowej

Wczoraj około godz. 12 w południe zmarł nagłe w sali nr. 27 w Sądzie Okręgowym w Grudziądzu adwokat i notariusz mec. K. Wysocki.

W czasie rozprawy jednego z klientów, mec. Wysockiemu wypadły okulary i w chwili kiedy usiłował podnieść okulary z podłogi, padł martwy.

Na miejsce przybył natychmiast dr. Maj, a później dr. Grygier i dr. Zieliński, którzy jednak stwierdzili już tylko zgon.

Zwłoki s. p. mec. Wysockiego odwieziono

do jego mieszkania w willi przy ul. Sobieskiego, skąd odbędzie się pogrzeb.

Jak stwierdzono, powodem śmierci był udar serca. S. p. mec. Wysocki cierpiał już od dłuższego czasu na cukrzycę, co pośrednio przyczyniło się również do przedwczesnej śmierci.

Zmarły był doniedawna prezesem Rady Nadzorczej fabryki Pepege, i od szeregu lat prezesem Rady Nadzorczej Banku Ludowego w Grudziądzu.

BRODNICA

— Jak wiatr wieje. „Głos Pogranicza” w ostatnich numerach donosi o „ciekawej” akcji jaką na terenie Brodnicy prowadzi prezes Akcji Katolickiej emerytowany inspektor szkolny p. Leon Kozikowski. Pan ten jako prezes Akcji katolickiej, a jednocześnie czelony mąż zaufania Stronnictwa Narodowego na terenie Brodnicy, partyjnemi poczynaniami swemi przyczynia się do osłabiania ruchu Akcji katolickiej. Niepoważnymi występami wiecowymi p. Kozikowskiego bawi się cała Brodnica. A pan Kozikowski jak chorągiewka. Jeszcze przed 2 laty jako czynny inspektor usiłował być gorliwym organizatorem Zw.

Strzeleckiego, a przed niedawnym jako prezes Akcji katolickiej „wslawił” się tem, że zabronił Zw. Strzeleckiemu udziału w pochodzie ku czci Chrystusa-Króla, dopuszczając natomiast orkiestrę straży pożarnej, która w połowie składa się z ewangelików. Pan Kozikowski powołany został obecnie zpowrotem do służby czynnej. Ciekawi jesteśmy, czy i teraz z własnego rozędu będzie zwoływać konferencje, poświęcone pracy strzeleckiej.

Wyczyny tego rodzaju chyba zupełnie nie godzą się z zaszczytną i wysoce odpowiedzialną godnością prezesa Akcji katolickiej.

G N I E W

— Poranek ku czci Powstania Listopadowego. Staraniem ks. Wierzchowskiego dyrektora gimnazjum odbył się w dniu 30 listopada poranek ku uczczeniu rocznicy Powstania Listopadowego. Na program poranku złożyły się: hymn narodowy odśpiewany przez chór gimnazjalny, następnie deklamacja pt. „Babunia i krzyżyk z Olszynki”, wygłoszona przez uczennicę klasy 4 Cwiklińską, przemówienie „o powstaniu listopadowym” ujęte treściwie i dostępnie dla młodzieży przez prof. p. Miziałowicza, pieśń „Do Orla” odśpiewana przez chór gimnazjalny i na zakończenie, odśpiewanie przez wszystkich „Boże coś Polskę”

— Zebranie Komitetu obywatelskiego w sprawie bekoniarń. W dniu 30 listopada odbyło się na sali p. Nowackiego zebranie komitetu obywatelskiego. Z ramienia Magistratu w zebraniu brał udział zastępca burmistrza p. Jabłoński. — Po zagajeniu zebrania przez p. Wiesego, odczytany przez sekretarza protokół z pierwszego zebrania przyjęto bez żadnych poprawek do wiadomości poczem p. Jabłoński wyjaśnił zebranim że budowa bekoniarń kosztowała miasto 170 tysięcy zł, z czego 80 tysięcy zł jest już zapłacone, następnie że bekoniarń w ówczesnym czasie przy tym stanie dochodów, które wpłaca do Magistratu nie amortyzuje się, i że miasto przy stałym do budowy fabryki bekonów bez pieniędzy, budując ją za uzyskane pożyczki. Wobec tego, że p. Ziółkowski w toku rozwiniętej dyskusji, powołując się na oszczędzenie jednego z radnych miasta Gniewu, poruszył, że miasto zadłużone jest w ogólnej sumie na 284 tysięcy zł. i w dalszym ciągu dyskusji zaczęto poruszać również dawną sprawę portu w Gniewie, na wniosek p. Rezmersowskiego dyskusję dalszą zamknięto i postanowiono wystosować pismo do Rady Miejskiej z prośbą o wyjaśnienie przez specjalnie wyznaczonego referenta stanu zadłużenia miasta, przyczem jako ostateczny termin udzielenia wyjaśnienia ustalono dni 14. Na tem zebranie zamknięto.

LIPNICA, pow. chojnicki

— Z życia Zw. Strzeleckiego. W środę 30 listopada odbyło się pod przewodnictwem wiceprezesa P. Kąkole miesiącne zebranie oddziału ZS. Po przywitaniu gości i członków odczytał ob. Stachurski protokół z ostatniego zebrania. Protokół przyjęto bez poprawek poczem ob. skarbnik Babiński wygłosił referat pt. „Tradycja strzelców pomorskich”. Przewodniczącą uzupełnił wykład, omówiwszy historję Pomorza. Następnie ob. sekretarz Stachurski złożył sprawozdanie z nadesłanej i wysłanej korespondencji, poczem ob. komendant Stanisławski wyraził po-

dziękowanie za regularne i pilne uczęszczanie na ćwiczenia.

Ćwiczenia oddziału odbywają się regularnie w środy i niedziele. Zainteresow. ćwiczeniami jest bardzo duże. Miła współpraca Zw. Strzeleckiego z SMP dają już piękne rezultaty gdyż młodzież należąc do obu organizacji zamiast kląć się pracuje obecnie dla dobra Państwa.

— „Harmonja” ćwiczy. — Kółko śpiewacze „Harmonja” pod batutą p. dyrygenta p. Kąkole okazuje coraz większą żywotność. Lekcje śpiewu odbywają się we wtorki i piątki. Wielkie zamiłowanie mają śpiewacy zwłaszcza do pieśni patriotycznych, o Gdyni i morzu. Obecnie starają się miłośnicy śpiewu o jaknajuroczystsze urządzenie pasterki. To też kolendy słyhać wieczorami płynące z sali szkolnej na szeroką wioskę naszą. Piełęgajmy pieśń naszą polską i przyniknijmy nią dusze nasze a duch polski nigdy nie zgaśnie!

Kościerzyna

— Kurs ratowniczy PCK. Dnia 25 listopada br. zakończył się 4 tygodniowy kurs żeńskiej drużyny ratowniczej PCK. Egzamin końcowy przed komisją członków zarządu wypadł nadzwyczaj dobrze. Uczestniczki kursu wykazały gruntowne przyswojenie sobie wiadomości z ratownictwa sanitarno-ogólnego i przeciwgazowego. Było to wynikiem pilnej i chętnej pracy nad sobą bez oszczędzania swych sił i czasu.

Oddziałowi PCK należy się pełne uznanie i wdzięczność za zorganizowanie i przeprowadzenie w ciągu 3 ostatnich miesięcy już drugiego takiego kursu. W ten sposób uzyskała Kościerzyna 2 drużyny ratownicze PCK męską w składzie 20 osób i żeńską w składzie 26 osób. Ponadto drużyna męska została już kompletnie wyekwipowana w sprzęt ratowniczy za cenę 1400 złotych. Ofiarność więc obywatelstwa na cele Polskiego Czerwonego Krzyża zużytkowano celowo i w najbardziej odpowiedni sposób. Sądzić należy, że PCK w Kościerzynie i nadal swoje wysiłki skieruje w kierunku szkolenia drużyn i członków, oraz gromadzenia potrzebnego sprzętu celem ratowania życia i zdrowia żołnierza w czasie wojny, a bliźnich w czasie pokoju.

Gieldy

Warszawskie notowania walutowe.

z dnia 5 XII 1932 r.

Waluta	Transakcje		Kupno
	WALUTY	DEWIZY	
Łolary St. Zjedn.	—	—	—
Belgja	—	—	—
Gdańsk	—	—	—
Bukareszt	—	—	—
Holandja	358.80	—	357.90
Kopenhaga	—	—	—
Londyn	28.23	—	28.11
Nowy York	8.924	—	8.904
Nowy York telegr.	8.927	—	8.909
Paryż	34.88	—	34.79
Praga	26.42	—	26.36
Sztokholm	156.50	—	155.72
Szwajcaria	171.65	—	171.22
Wlochy	45.25	—	45.03
Berlin (w obrotach nieofic.)	—	—	211.95
Białogród	—	—	—

Notowania ziemiopłodów w Poznaniu

Dostawa bieżąca, parytet Poznań, handel hurtowy

za 100 kg. z dn. 5 XII. 1932 r.

Zyto	—
Pszonca	20,75—21,75
Jęczmień	—
„ zwyocz prz.	—
Owies	12,75—13,00
Mąka żytnia 65%	21,25—22,25
„ pszenna 65%	33,00—35,00
Otręby żytnie	—
„ pszenne	—
Rzepak	—
Wyka	—
Peluszka	—
Koniczyna czerwona	100—120
Gorzyczka	36,00—42,00

Notowania ziemiopłodów w Berlinie

Ceny w R.M. Zboże i nasiona oleiste za 1000 kg. inne za 100 kg. z dnia 5 XII. 1932.

Pszonca nowa	190—192
Zyto nowe	152—154
Jęczmień browar.	170—180
Jęczmień przem. pastewny	160—168
Owies marchijski	121—125
Mąka pszenna	24,00—26,75
Mąka żytnia 70%	19,75—22,00
Otręby pszenne	9,45—9,75
„ żytnie	8,80—9,15
Groch Victoria	21,00—26,00
Groch drobny jadalny	20,00—23,00
Groch pastewny	14,00—16,00
Peluszka	13,00—15,00
Kuchyniane	10,10—10,20
Wytłoki suche kraj.	8,90—
Wytłoki Soja H.	10,00—10,70

Notowanie kupców zbożowych w Toruniu

Toruń, 5 XII. 1932.

Ceny rozumieją się za 100 kg franco stacja za ładowania na Pomorzu, za otręby franco stacja odbiorcza.

Pszonca dworska 126/7 ft	20,50—21,00
Pszonca targowa 124/ ft	20,25—20,75
Zyto	13,00—13,25
Jęczmień dworski 115/16 ft.	13,50—14,50
Jęczmień targowy 109 ft	13,00—13,50
Owies	11,50—12,25
Mąka pszenna	—
Mąka żytnia	—
Otręby żytnie	8,75—9,25
Otręby pszenne	9,00—9,50

Ogólne usposobienie spokojne

**POMORSKIE STOWARZYSZENIE UBEZPIECZEŃ
W TORUNIU**

**KRAJOWE UBEZPIECZENIE OGNIOWE
W POZNANIU**

zostały dekretem Pana Prezydenta Rzplitej Polskiej połączone w jeden Zakład noszący obecnie nazwę

**ZAKŁAD UBEZPIECZEŃ WZAJEMNYCH W POZNANIU
z Oddziałem w TORUNIU**

który przejął wszelkie prawa i obowiązki starych Zakładów, wobec czego **wypowiadanie umów ubezpieczeniowych przed upływem terminu jest niedopuszczalne.**

8770

+
Dnia 5 bm. o godz. 1.30 zasnęła w Bogu opatrzona ostatnimi Sakramentami św. nasza najukochańsza matka, siostra, babcia i teściowa
s. p.
Klementyna Przepilnicka
wdowa po pułkowniku int.
o czem donosi w smutku pograżona
rodzina
Eksportacja zwłok z kościoła Garnizonowego w Toruniu na cmentarz wojskowy w środę przedpołudniem.

61 p. p. ogłasza
przetarg nieograniczony
na dzierżawę fryzjerni w koszarach 61 p. p. przy ul. Północnej. Warunki dzierżawy są do przejrzania w koszarach 61 p. p. ul. Północna 2, blok dowództwa — pokój nr. 2 w godzinach służbowych.
Oferty w zalakowanych kopertach po zapoznaniu się z warunkami składać na ręce kwatermistrza do dnia 10 bm. godz. 10-tej. Do oferty dołączyć wadium w kwocie 100,— zł.
61 p. p. zastrzega sobie wybór oferenta.
Kwatermistrz 61 p. p. Wlkp.:
Zl. 2539/8 (—) Urban, major. 8774

Ogłoszenie przetargu.
Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Gdańsku ogłasza przetarg publiczny na dzierżawę restauracji kolejowej na stacji Unisław z terminem objęcia w dniu 31 grudnia 1932 r.
Termin wnoszenia ofert upływa z dniem 16 grudnia 1932 r. o godz. 12.00. Otwarcie zaś nastąpi tegoż dnia o godz. 13-tej. Bliższe szczegóły przetargu są ogłoszone na stacji Unisław i większych stacjach Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Gdańsku.
Informacji udziela Wydział Osobowy codziennie przez dni świątecznych o godz. 11 do 13-tej.
Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Gdańsku. 8780
Zl. 4983

OBWIESZCZENIE. We wtorek, dnia 6 grudnia r. b. o godz. 9-tej przed południem odbędzie się w tutejszym składzie ekspedycyjnym licytacja przedmiotów znalezionych i nieodebranych na terenie W. M. Gdańska w miesiącu sierpniu 1932 r.
Pozatem poddane będą licytacji: 1 skrzynia pyłu cynkowego 74 kg, 2 bele pakul 190 kg, 1 skrzynia ceru 22 kg, 6 skrzyń konserw rybnych 286 kg, oraz 1 beczka farby 109 kg. 604
Fundbüro Danzig lege Tor.

**RESTAURACJA
HOTEL
MAZOWIECKI**
Toruń, ul. św. Katarzyny 6.
Codziennie koncert połączoney z dancingiem i występ. artystyczn. Kuchnia polsko-francuska pod kierownictwem znanego kuchmistrza, wydaje obiady z 3-ech dań zł. 1.— Kolacja od 60 gr. Potrawy a la carte po cenach znizonych. 8625

**Lom
czekoladowy**
deserowy 1/8 kg. — 45
mleczny 1/8 kg. — 55
Mandarynki
sztuka — 50
pomarańcze szt. 1.—
banany, winogrena
poleca
F. Łęgowski
Toruń, Szeroka 4. 8692

Poszukuję
od zaraz konwersacji francuskiej, godzinie dziennie, za wynagrodzeniem ewtl. wzajemian udzielenia gruntowniej języka niemieckiego. Zgłosz. pod nr. 8771 do Administr. „Dnia Pom.” Toruń.

Zgubiony
dowód osobisty na nazwisko I. B. Bajmel wydany w Kielcach unieważniam.
Karakulowe
i zrebrowe palto sprzedam okazjynie. Toruń, „Hotel Wiktorja” pokój nr. 20. 8777

Elew
lub młodszy urzędnik gospodarczy poszukuje posady od 1. stycznia. Oferty uprasza się składać do „Dnia Pomorskiego” Toruń. 8775

**Węska ilość
koku**
na sprzedaż. 8719
Magistrat Podgór.

Pianino
pierwszorzędne jak nowe sprzedam. Toruń, Kazim. Jagiellończyka nr. 8, drugie wejście, parter prawo. 8784

Motor
spalinowy lub parowy 3 konny potrzebny. — Zgłosz. do: Grudziądz, Sobieskiego 32, Nowak, tel. 4. 8790

Kucharka
potrzebna od 15. XII. br. Toruń, Mickiewicza 1112, „Tezca”. 8776

GRUDZIĄDZ
PRZETARG PRZYMUSOWY.
W środę, dnia 7 grudnia 1932 r. o godz. 10 przed poł. sprzedawcą będę w drodze przetargu przymusowego więcej dającym za natychmiastową gotówkę w Grudziądzu przy ul. Ogrodowej nr. 23 co następuje: większą ilość wełny, owistu, koszul męskich wierzchnich, kołnierzy, fartuchów, parasoli i t. p. rzeczy. 577)
Jaranowski, kom. sąd. w Grudziądzu.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
W piątek, dnia 9 grudnia br. sprzedawcą będę w drodze przetargu przymusowego najwięcej dającym za gotówkę w Rogoźnie wieś: 1 krowę, 25 kur, 8 szt. gęsi, 6 szt. indyków, 4 świnię, 60 ctr. żyta i 50 ctr. pszenicy w słomie. Zbiórka licytantów o godz. 9.30 przed oberżą p. Ziętarskiego. W Rogoźnie/Zamek i Ludwihowie: 1 świnia, zower, 82 ctr. żyta w słomie. Zbiórka licytantów na szosie na skrzyżowaniu dróg do Rogoźna Zamek, o godz. 12-tej. 576
Kowalski, kom. sąd. w Grudziądzu.

Uwaga! Uwaga!
We wtorek, dnia 6 grudnia br.
rozpoczynam
całkowitą wyprzedaż
towaru masy upadłości. firmy CZESŁAW BUZA w Toruniu.
Sprzedawane będą następujące artykuły:
Materiały wełniane i jedwabie na suknie i płaszcze damskie, materiały bielskie na garnitury męskie i palta, konfekcja damska i męska, płótna, inletry, barchany, firanki, obrusy, gobeliny, brokaty, koldry, narzutki, linoleum i t. p.
8771
Zarządca masy upadłościowej

BYDGOSZCZ

Zl. 3057/8 8787
PRZETARG PRZYMUSOWY.
1. Dnia 7 grudnia br. o godz. 9 sprzedam w Prądkach u p. Gehnke najwięcej dającym za gotówkę: motor benzynowy, maszynę do szycia, leżankę, lustro i śrutownik.
2. O godz. 9.45 w Prądkach u p. Draegera: rower męski, 2 sztucery, konia, krowę, śrutownik, maszynę szerokobijącą, wóz roboczy, powózkę, 5 p. szyn wąskotorowych, 10 drągów ciszowych, podwozie i 2 drabiny.
3. O godz. 10.30 w Kruszynie u p. Musztera: maszynę do koszenia trawy, jałowicę, manę i maszynę szerokobijącą.
4. O godz. 12 w Samsiecznie: 19 cielaków i 10 świń.
5. O godz. 13 w Trzemiętowie u p. Szubczyńskiego: 2 tyczniki.
6. O godz. 13.30 w Trzyczynie u p. Waclawskiego: 16 świń.
7. O godz. 14 w Trzyczynie u p. Górskiego: powózkę, 1 p. szorów, 4 krowy, 10 świń, 1 cielę, 7 prosiąt, żniwiarkę, żyto z 10 mórg, pszenice z 2 mórg i jęczmień z 3 mórg.
8. O godz. 14.30 w Oplawcu u p. Millera: pianino.
Woźniak, kom. sąd. w Bydgoszczy.

Zl. 2638/8 8786
PRZETARG PRZYMUSOWY.
Dnia 7 grudnia 1932 o godz. 9-ej sprzedam przy ul. Orla 48 za natychmiastową zapłatą: 1 kasę rejestracyjną „National”, 100 paczek cykorji Hawaka, 100 kawalków mydła do prania, 1 regał skladowy z gablotką szklaną, 60 paczek kawy słodkiej Kneippa, 1 regał skladowy duży.
Wierzbicki, kam. sąd. w Bydgoszczy.

Zl. 2548/8 8773
PRZETARG PRZYMUSOWY.
Dnia 6 grudnia 32 o godz. 3-ciej po poł. sprzedam u p. Kornaszewskiego w Solcu Kujawskim najwięcej dającym za natychmiastową zapłatą: ca 2 mtr. kw. drzewa opałowego i 15 sztuk drągów.
Kłóskowski, kom. sąd. w Bydgoszczy.

KREDYT!!!
na asygnaty,
wszelkie towary wysyłam do domu 8782
ARACZEWSKI
Chelmińska 2 tel. 370 i 376.

Jazzbandowy kwartet
lub kwintet na 5 występów w karnawale. Zgłosz. do: Grudziądz, Nowak, Sobieskiego 32, tel. 4. 8789

Oszczędna Pani domu używa
KAWĘ
z Nowoczesnej Palarni Kawy
B. Araczeński
Toruń, Chelmińska 2. 8783
Telefon 370 i 376.

Okazja
Sprzedam korzystnie: masaż elektr., futra: piżmowe i szopy, sypialnie malow. białe, oddzielne stoły, krzesła, łóżka meblowe i żelazne, obrazy i lustra, maszynę krawiecką, radio 3 i 4 lampowe, płaszcze, rowery, dętki rowerowe, jazband, kornet niklowy, garderobę, obuwie i wiele innych przedmiotów.
Sklep Okazyjny
ul. Narutowicza 15 w Grudziądzu. 8067

Dębowe stoły
rozciągane od 40 do 75 zł. Kredens, bufet za 520.— zł. Grudziądz, ul. Kwiatowa 22, stolarnia. 8788

Skrzydło-markowe, pianina, harmonjum
Paweł Gronwald
Gdańsk, Pfefferstadt 7. Tel. 27988
Reperacje. — Oświetlenia dla pianin na składzie. — Strojenie.

Z prawami szkół państwowych 8056
8-klasowe gimnazjum żeńskie
G. Winogrodzkiego w Wejherowie
Przy gimnazjum wstępne klasy koedukacyjne, przygotowujące do gimnazjum nowego typu.

Zgubiona
prezupstkę wydaną przez 4 p. lotn. w Toruniu unieważniam B. Zalewski. 8749

**KAPELUSZE
KOSZULE
KRAWATY
KOŁNIERZYKI**
oraz wszelkie (8499)
artykuły męskie
A. ZIELINSKI
TORUŃ, ST. RYNEK 33.
obok fany Grzęskowiak.

Orzechy
tegoroczne 1/2 kg, zł. 1.60, mandarynki, pomarańcze, winogrona i skórka pomarańczowa w cukrze, cykatę i figi poleca
Szymański
Toruń, Szeroka 22. 8791

SZKŁO
Porcelana
Fajans
Galanteria
Naczynia Kuchenne
to na nadchodzące święta Bożego Narodzenia najtańsze, najładniejsze i najpraktyczniejsze
podarki gwiazdkowe.
Nikodem Twardowski
Toruń, ul. Szewska 6.
OSOBNY DZIAŁ
OZDÓB CHOINKOWYCH
8779

Zanim
kupisz nowe, obejrzyj używane łóżka, stoły, szafy, lustra, rowery, maszyny do szycia, patefony, futra, oficerski marynarski hełm i mundur galowy, kilimy, płaszcze, ubrania, obuwie, powózka parokonna, sortownice do kaszy, teodolit uniwersalny, opalograf, motocykl, maszyna do krajania papieru oraz wszelkie używane rzeczy za bezcen.
„OKAZJOPOL”
Grudziądz, Pl. 23 Stycznia 28 i „Stala okazja”, Bydgoszcz, Gdańska 10.

Teatr Polski
w Toruniu
Repertuar
We wtorek dnia 6 bm. o godz. 20-tej
TANI WTOREK
Fragment z „Nocy Lisopadowej” i „Scziowie”
Trag. St. Wyspińskiego
Ceny najniższe od 0.30 do 2.00 zł.

W środę, dnia 7 bm. o godz. 20-tej
PREMIJERA
„Pod zarządem przymusowym”
Farsa w 3 aktach Arnolda i Bacha. Leg. zniżk. 33%.

W czwartek, dn. 8 bm. o godz. 16-tej
przedstawienie popołudn po cenach znizonych
„Zonczka z Variete”
Farsa w 3 aktach A. Mollera.

W czwartek, dnia 8 bm. o godz. 20-tej
Pod zarządem przymusowem
Farsa w 3 aktach Arnolda i Bacha. Leg. zniżk. 33 proc.

Portier
z kaucją do 300.— zł potrzebny zaraz. Gdynia, ul. Świętojańska vis a vis „Grandki”, kawiarnia „Lublinianka” od 17—18.

Fortancerka
potrzebna zaraz do kawiarni „Lublinianka” Gdynia, ul. Świętojańska vis a vis Grandki.

Kelner
z kaucją zł. 300.— potrzebny od zaraz. Zgłoszenia: kawiarnia „Lublinianka” Gdynia, ul. Świętojańska vis a vis K. K. O.

Z powodu wyjazdu sprzedam korzystnie różne
meble
oraz noże i widelce nowe. Adres wskaże „Dzień Pomorski” Toruń. 8778

Selegramy

Z ostatniej chwili

Zakazu bombardowania powietrznego i wojny chemicznej domaga się Ameryka

O natychmiastowe zawarcie konwencji rozbrojeniowej

Genewa, 6. 12. (Pat). Wczoraj przed południem Norman Dawis, Mac Donald i Herriot odbyli dłuższą wspólną konferencję, w czasie której przedyskutowano propozycje amerykańskie. Tym razem wyraźnie już sprecyzowane.

Jak słychać, szczegóły propozycji amerykańskich są następujące: Konwencja, która zakończyła konferencję rozbrojeniową i która została wypracowana jak najszybciej, nie rozwiązywałaby kwestii równości praw i problemu bezpieczeństwa. Zarejestrowanoby narazie osiągnięte dotąd rezultaty, jak m. in. zakaz bombardowania powietrznego, zakaz wojny chemicznej, ograniczenia jakościowego zbrojeń itd. Stworzona zostałaby komisja rozbrojeniowa, która przygotowywałaby trzeci etap rozbrojenia, a który zająłby się kwestią równouprawnienia i bezpieczeństwa. Konwencja obowiązywałaby na 3 do 5 lat aż do wygaśnięcia układów morskich w Waszyngtonie i Londynie.

Propozycja amerykańska nie wzbudziła podobno entuzjazmu wśród uczestników. Delegacje francuska i brytyjska pragnęłyby kontynuować prace rozbrojeniowe, przyczem Francja w dalszym ciągu nalega na rozpatrzenie francuskiego planu organizacji pokoju. Jednakże gdyby obecnie okazało się niemożliwe posunięcie naprzód prac konferencji, propozycja amerykańska mogłaby zdaniem tej delegacji okazać się celową.

W godzinach popołudniowych narady delegatów francuskiego i angielskiego i Stanów Zjedn. były kontynuowane tym razem z udziałem reprezentanta Włoch. O godz. 5 po poł. przybył do Genewy minister spraw zagr. Rzeszy von Neurath, który krótko po przyjeździe odbył konferencję z Mac Donaldem.

Genewa, 6. 12. (Pat). Jak słychać, na naradzie delegatów Francji, Wielkiej Brytanji, Stanów Zjedn. i Włoch doszło do uzgodnienia punktów widzenia i ustalenia wspólnych propozycji, które zostaną przed

stawione Neurathowi. Podstawą porozumienia jest propozycja amerykańska. W kołach francuskich twierdzą, że propozycja ta stała się możliwa do przyjęcia przez Francję z chwilą gdy Norman Dawis zgodził się na niewłączenie do prowizorycznej konwencji uznania zasady równości zbrojeń i nie odesłania całokształtu zagad-

nienia równouprawnienia zbrojeń i bezpieczeństwa do stałej komisji rozbrojeniowej. Jaka będzie odpowiedź Neuratha na tę propozycję, jakie warunki postawi on dla wyrażenia swojej zgody, oto jest pytanie, które wszyscy sobie stawiają. Rokowania, które dotychczas miały wstępny charakter wchodzą obecnie w fazę decydującą.

SYMBOLICZNY ZNAK TRADYCYJNY NA GWIAZDKĘ WEESEGO

toruńskie pierniki niedoścignione i znane na całym świecie!

Baltyk — Morze Egejskie

Nowy most na Dunaju łączy Polskę z Grecją

Sofja, 6. 12. (PAT). Onegdaj nastąpiło uroczyste otwarcie odcinka kolejowego Kirdzali—Mastanli. Kolej ta łączy Haskowo z granicą grecką.

W przemówieniu wygłoszonym z okazji uroczystej inauguracji tego odcinka kolejowego, premier Muszanow podkreślił wielkie

znaczenie szlaku kolejowego, który po zbudowaniu mostu na Dunaju zapewniłby szybką komunikację kolejową między morzem Bałtyckim a Egejskim przez Polskę, Rumunję, Bułgarię i Grecję.

Niemcy nie chcą masła polskiego

(o) Warszawa, 6. 12. (T. w.). Rząd niemiecki z dniem 1 grudnia wydał zakaz przywozu masła z krajów, z którymi Niemcy nie zawarły traktatu handlowego. Dla innych krajów ogłosił specjalne kontyngenty wwozowe.

Dotychczas sprawa eksportu masła polskiego do Niemiec przedstawiała się w ten sposób, że masło polskie było obciążone stawką

celną w wysokości 100 mk. niem. od 100 kg. Obecnie zakaz przywozu masła uniemożliwia zupełnie wysyłkę tego produktu do Rzeszy.

Ze strony niemieckiej wysuwany jest projekt przyznania Polsce pewnego kontyngentu w zamian za wywóz do Polski innych produktów niemieckich.

Komornik — jest urzędnikiem państwowym

i opłacany będzie przez Skarb Państwa

Warszawa, 6. 12. (PAT). We wczorajszym „Dzienniku Ustaw” ukazało się rozporządzenie p. ministra sprawiedliwości, normujące przepisy o komornikach. W myśl tego rozporządzenia komornik jest urzędnikiem państwowym. Do komorników stosuje się ustawę z dnia 17 lutego 1932 r. o państwowej służbie cywilnej i inne przepisy, dotyczące urzędników państwowych. Kandydaci na stanowisko komorników powinni odbyć praktykę u komornika i złożyć specjalny egzamin. Komornika mianuje przez sądu apelacyjnego.

KOMORNIK OTRZYMUJE ZE SKARBU PAŃSTWA UPOSAŻENIE, określone w ustawie o uposażeniu urzędników państwowych. Na pokrycie kosztów utrzymania biura komornik zatrzymuje dla siebie 40% pobieranych za czynności opłat.

Władzą służbową komornika jest kierownik sądu grodzkiego, przy którym on urzęduje. Komornicy sądowi czynni obecnie w okręgu sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i

Wilnie pełnią nadal swoje czynności, jednak muszą być mianowani według nowych przepisów. Nominacje te będą dokonane do dnia 31 marca 1933 r.

Komornicy w okręgu sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu oraz w okręgu sądu okręgowego w Katowicach pełnią nadal swoje czynności, przyczem od dnia 1 stycznia 1933 roku służy im prawo pobierania części opłat.

Śmierć 4 osób pod kołami pociągu

Radomsko 6. 12. (PAT). Wczoraj wieczorem na przejeździe kolejowym w pobliżu Radomska wydarzył się tragiczny wypadek. Mianowicie pociąg pociąg pociąg, zdążający do Warszawy wjechał na wóz, w którym jechało 4 handlarzy. — powracających z pobliskiego targu. Wskutek wypadku handlarze zostali zmasakrowani, po nosząc śmierć. Ocalał tylko woźnica.

Sprawcą napadu na wóz pocztowy — ślusarz z Krakowa

Kraków, 6. 12. (PAT). W związku z napadem, dokonanym onegdaj na wóz pocztowy między Sulkowicami a Izdebnikiem w powiecie wadowickim w czasie którego zamordowany został pocztylion Światłoni i zrabowana kwota 4.000 zł, organa Policji Państw. w pościgu za sprawcami napadu aresztowali Marjana Berneckiego, ślusarza, zamieszkałego w Krakowie. Bernecki przyznał się do dokonania morderstwa i wskazał miejsce, gdzie ukrył skradzione pieniądze. Bernecki stanie przed sądem do różnym.

Żywa pochodnia

Lwów, 6. 12. (Pat). Wczoraj wydarzył się tu mroźący krew wypadek samobójstwa. Mianowicie 67-letnia wdowa po dozorcy więziennym Antonina Dobromirska w przystępie rozstroju nerwowego odurzyła się alkoholem i wylała na siebie baniek z oliwą, podpalając ją. Po 2-godzinnych męczarniach Dobromirska zmarła. Przybyli z pomocą sąsiedzi zastali zwęglone tylko zwłoki.

Kłeska wrogów prohibicji

Waszyngton 6. 12. (PAT) Wniesiony przez demokratów projekt ustawy, zmierzający do zniesienia prohibicji nie uzyskał większości 2/3 głosów.

Sensacyjny proces o zdradę stanu

Sprawa wojen. z przed 17 laty

Przed trybunałem Rzeszy rozpoczął się w Lipsku sensacyjny proces karny o zdradę wojenną, dokonaną przed 17 laty na froncie zachodnim przez niejakiego Augusta Jaegera, b. szeregowca 234 pułku piechoty niemieckiej. Akt oskarżenia zarząca Jaegerowi, że w nocy na 14 kwietnia 1915 r. przebywając w pierwszej linii okopów około Langemarku zbiegł do Francuzów, którym zdradził miał plany mającego się nazajutrz rozpocząć pierwszego niemieckiego ataku gazowego. Jaeger stanowczo zaprzecza podniesionemu zarzutom, utrzymując, że wpadłszy krytycznego dnia w ręce patrolu francuskiego, wzięty został do niewoli. Do domu powrócił dopiero po zakończeniu wojny światowej. W r. 1920 władze wojskowe wytaczają mu pierwsze postępowanie karne, umorzone następnie dla braku dostatecznych dowodów winy. Od tego czasu przez lat 10 prowadzi żywot spokojny, nie przejawiając groźącego mu niebezpieczeństwa. W grudniu ub. r. zupełnie niespodziewanie zostaje ponownie aresztowany w Turynji, przyczem bezpośrednią przyczyną niewolnienia sprawy miał być rzekomo artykuł gen. francuskiego Ferry w czasopiśmie „Revue des Vivants”, zatytułowany „Ce qui s'est passe sur l'Yser” i poświęcony wyłącznie działaniom wojennym pod Langemark, w którym autor opisując poszczególne fragmenty ofensywy, podać miał również obciążające Jaegera szczegóły zdrady wojennej w związku z zeznaniami jego co do poczynionych przez Niemców przygotowań do pierwszej ofensywy gazowej. Okoliczność tę potwierdził również później notatnik jednego z zabranych do niewoli niemieckiej oficerów francuskich.

Proces budzi olbrzymie zainteresowanie w całym Niemczech i jest żywo komentowany na łamach całej prasy bez względu na kierunek polityczny.

W procesie tym będzie przesłuchanych 11-tu świadków, dawnych towarzyszy broni oskarżonego, oraz trzech rzeczoznawców, wśród których jest zastępca ministerstwa Reichswchry.

Zbombardowanie chińskiego miasta

Cieikar, 5. 12. (PAT). Samoloty japońskie, biorące udział w akcji przeciwko Su-Ping-Wei nowi, zbombardowały Kai-Lal, miasto położone na głównej linii Charbin—Władywostok. Piechota przygotowuje się do wkroczenia w dniu jutrzejszym do tego miasta.

Olbrzymie góry lodowe u wybrzeży Afryki

Le Cap (północna Afryka) 6. 12. (PAT). — Władze morskie rozesłały do okrętów znajdujących się w południowej części Atlantyku ostrzeżenie przed wielkimi górami lodowymi, które w tym roku zbliżyły się znacznie do wybrzeży Afryki północnej stanowiąc poważne niebezpieczeństwo dla okrętów. W odległości 750 mil od Le Cap pewien okręt napotkał olbrzymią górę lodową, kierującą się na północ.

Holandja bije Niemcy w spotkaniu piłkarskim

Düsseldorf, 6. 12. (PAT). Rozegrany tu wobec 50 tysięcy widzów międzypaństwowy mecz piłkarski Niemcy — Holandia zakończył się niespodziewanym zwycięstwem drużyny holenderskiej w stosunku 2:0, do przerwy 2:0.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,25 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł
na drugiej i trzeciej stronie 1 zł — w tekście . . . 0,60 zł
Drobnie za słowo 15 gr. pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nekrologi 25% zniżki, komunikaty 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżki
W Gdańsku za wiersze m-m na stronie 7-lamowej . . . 15 ten.
Drobnie za słowo 3 ten. — tytułowe . . . 10 ten.
Przy sądownym ściganiu należności robot upada. Dla wszelkich spraw
spornych właściwe są Sądy w Toruniu. Za terminowy druk przepisane
miejsce ogłoszenia administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny Wacław Górnicki w Toruniu, Stowackiego 10/21
Rea. odpowiedzialny na Bydgoszcz Józef Dobrostański Mostowa 6
Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska Wilhelm Grimmstr.
Gdańsk, Kaszubischer Markt 21, I. p.
Redaktor odpowiad. na Gdynię Wiktor Mielnikow Gdynia, Świętojańska
Redaktor odpowiedzialny na Inowrocław, Władysław Kawalkowski
Inowrocław, Rynek 25.
Redaktor odpowiedzialny na Grudziądz, Józef Stanoch, Rynek 10/11.
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwa: „Dzień Pomorski”, „Dzień Bydgoski”, „Gazeta Morska”,
„Dzień Grudziądzki”, „Dzień Kaszubski”,
„Dzień Kujawski”

Nakładem i cześćkami Pomorskiej Drukarńi Romiczej S. A.
w Toruniu

Abonament miesięczny wynosi

w ekspedycji miejscowych agencjach . . . 3 — zł
z odnośnikiem do domu w Toruniu . . . 3,40 zł
przez pocztę z odnośnikiem . . . 3,56 zł
pocztą . . . 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gr przez chłopca . . . 2,30 zł
odbieraniem w administracji wprost od 2. zagranicą 4 gr . . . 7 — zł
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w zakładzie strajki). Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma
RENUMERATA „DNIA KUJAWSKIEGO” miesięcznie w administracji 2,70 zł — na pocztach już z odnośnikiem kwartalnie 9,27 zł miesięcznie 3,09 zł